

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 7 Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1,— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 80.

Krainburg, den 9. Oktober 1943.

3. Jahrgang.

Častni dan za kärntnersko prebivalstvo

Pozdravi za 10. oktober:

Gau Kärnten in njegovi vojaki

Za svečanosti 10. oktobra je povabil Gauleiter dr. Rainer Generalobersta Dietla in Generala der Gebirgsgruppen Ferdinanda Schörnerja in Obersta Kräutlerja, ki so se s pismom oz. brzojavko zahvalili Gauleiterju za povabilo in s prisrčnimi besedami izrazili svojo povezanost z Gauom Kärntnom. Odgovori visokih častnikov Gauleiterju dokazujejo ozko tovarštvo, ki veže fronto in domovino med seboj. Odposlanstvo oborožene sile in godba sta že prišla v Kärnten, da se udeležita svečanosti 10. oktobra. Spodaj objavljamo pisma in brzojavke.

*

Pismo Generalobersta Dietla Gauleiterju dr. Rainerju

Visoko spoštovani gospod Gauleiter!

Za Vaše povabilo k spominski svečanosti na zmagovito ljudsko glasovanje v Kärntnu dne 10. oktobra se Vam zahvaljujem iz vsega srca.

Radi svoje ozke povezanosti z Gauom Kärnten, bi se izredno rad odzval Vašemu ljubeznivemu povabilu. Moja sedanja služba pa mi ne dovoljuje daljše odsotnosti od fronte, posebno ker sem bil šele avgusta na dopustu. Radi tega si usojam, visoko spoštovani gospod Gauleiter, da Vam sporočim svoje najboljše želje za prireditve v tednu svečanosti.

Jaz in vsi frontni vojaki iz alpskih Gauov se bomo kärntnerskega dneva svobode spominjali v posebnem počaščenju in zvesti povezanosti hrabrega kärntnerskega ljudstva, ki si je s svojim junaštvom in vzglednim zadržanjem priboril svobodo. Kärntnerski boj za svobodo bo radi tega nemškemu vojašku vedno simbol in mi frontni vojaki vedno samo stremimo za tem, da se izkažemo vredne tega junaškega duha tudi v sedanjem boju našega naroda.

Nadalje si usojam, da se zahvalim Vam in vsemu Gauu Kärnten danes še enkrat najpristroneje za ljubeznivo skrb, katero ste izkazovali vedno meni in mojim vojakom, tekmo vseh vojnih let. Ta ozka povezanost z domovino daje frontnemu vojašku v prvi vrsti notranjo moč, da izvojuje boj zmagovito proti boljševiškem sovražniku navzlic vsem težavam.

S tem pozdravljam danes Vas in ves Gau Kärnten v stari zvestobi kar najpristroneje in zagotavljam, da se bo moja armada visoko na Severu v posebni ljubezni do domovine borila do končne zmage.

*

Odgovor Gauleiterja dr. Rainerja Generaloberstu Dietlu.

Visokospoštovani dragi Generaloberst Dietl!

Vaši pozdravi in želje za 10. oktober so izzvali v Kärntnu globoko zadoščenje. Vi ste kot poklicani voditelj gorskih enic v tej vojni, kot prvi imetnik Eichenlauba in junak Narvika naslovili kärntnerskemu vojaškemu stanu najvišje besede priznanja. Domovina se čuti povezano z Vami in

10. oktober - dan velikega apela

»Tudi prihodnje leto in še naprej se hočemo v oktobrskih slavnostnih dneh Kärntna zbrati na velikem apelu stranke in poročati o storjenem. Ne poznam nobenega lepšega in za vsakega Kärntnerja bolj vzvišenega povoda kot dan, na katerem se spominjamo kärntnerske zmage pri glasovanju. Je to dan vsega naroda in naj postane tudi ljudska slovesnost ter naj se edinstven in Kärntnerjem lasten način očituje povezanost političnega pokreta Adolfa Hitlerja z narodom. Kar nam je potem dozorelo v preteklem letu iz posebnih smernic, naj se praviloma ustanovi na oktobrskih slavnostnih dnevih kärntnerske dežele. Najvišje počastitve, ki jih Kärnten lahko podeljuje, naj se 10. oktobra podelijo zaslužnim možem in ženam. V središču slavnostnih dni stoji vedno pohod pokreta, pregled vojske najzvestejših, z obeležjem poljudnih prireditev, h katerim hočemo pozvati narod v pestrosti in svojstveno lepi raznoterosti njegovih noš, šeg, pesmi in plesov. Kadar se bo pa povrnil splošen mir v deželo, takrat naj v teh dneh zveni neovirano vriskajoče veselje po deželi, kot simbol kärntnerskega veselja do življenja, kot izbruh sončnega značaja Kärntnerja.«

(Gauleiter dr. Rainer 10. oktobra 1942. v Klagenfurtu.)

Maier-Kaibitsch:

Nemški boj Kärntna

Skoraj skozi dve tisočletji se bojuje Kärnten kot nemška krajina, da se udeležuje kot glasnik in bojevnik nemške prosvete in nemškega značaja, kot dežela, v kateri so zadeli in trčili drug ob drugega Germani s Slovani in Romani. Po dobi Rimljanov je spadal Kärnten državi vzhodnogotskega kralja Theodoricha, potem k državi frankovskega kralja Theodoberta. Tu di Langobardi so bili sosedi Kärntna, ko so se selili 568 l. v Italijo. Ob istem času so se od severa in zapada približali Bavarci. Najdbe germanskih grobov kažejo, da so bili Germani naseljeni v Kärntnu že v dobi selitve narodov. Okrog 590. l. so se naselili Slovani, ki so jih pozneje hudo nadlegovali Avari. Okrog 850. l. je bavarski vojvoda Thassilo, ki so ga Slovani poklicali na pomoč, premagal Avare, ki so vdrl v Kärnten, in ostal v deželi. Od začetka devetega stoletja so gospodarili v Kärntnu bavarsko-frankovski grofje. Od 976. leta je bil Kärnten samostojna, nemška vojvodina. Toda ne samo Kärnten je stal zvesto na mejni straži, ampak povsod, kjer so se bojevali Nemci za državo in narod, najdemo kärntnerske vojake: v turških bojih, med koalicijskimi vojnami pred Verdunom, v Flandernu, v neštetih bitkah in pri spopadih ob Rheinu, pri Würzburgu, Biberachu, 1809. leta v bitkah proti Napoleonu, v bitki pri Aspernu in pozneje v tridnevni bitki narodov pri Leipzigu.

Tudi v veliki vojni 1914. leta so se Kärntnerji obnesli. Vedeli so, da je treba napeti vse sile, ne zato, da se ohrani habsburška monarhija, ampak da se prepreči uničenje nemškega naroda. Vojaki Kärntna so storili svojo dolžnost. Njihove domovine ni prestopil noben sovražnik z orožjem. Najtežje krvne žrtve pričajo o hrabrosti, pogumu in zvestobi Kärntna. Kärntnerski domači polk grofa Khevenhüllerja št. 7. izkazuje največje številke zgub. Imel je 6708 mrtvih.

Ko je koncem oktobra 1918. leta razpadla fronta in so tujejezikovne čete razpadajoče habsburške monarhije zapustile fronto, da bi si ustvarjale nove nacionalne države, večinoma na stroške Nemcev, je stal z nemškoavstrijskimi polki kärntnerski pešpolk št. 7., osamljen globoko v Benečiji in se je kljubujoč usodi še enkrat pripravil k zmagovitemu napadu z naskokom, pri katerem je zadnjikrat po svoji slavni zgodovini klonila v naskokih raztrgana zastava Khevenhüllerjev. Ta zadnji boj in zadnji napor ni veljal c. in kr. monarhiji, ampak veljal je Nemčiji.

Ko so potem zadnji bojevniki, krdelce z brazgotinami posejanih bojevnikov svetovne vojne, bilo jih je komaj 400 po številu, vkorakali prve dni novembra 1918. leta ne premagani v Klagenfurt, so našli svojo domovino v največji stiski. Pod vodstvom šovinističnih slovanskih častnikov so bili, spretno izkoriščajoč splošno zmedo v Südkärntnu, vkorakali slovanski oddelki, ki so obstajali iz kranjskih Slovencev in, bili tudi pomešani z osvobojenimi srbskimi ujetniki, da bi zasedli jugovzhodni del Kärntna.

Vašimi vojaki v zvestobi in obljublja, da bo ravno tako neomajno in vztrajno izpolnila dolžnosti, ki jih je naložil Führer, kot sinovi Kärntna pod Vašim vodstvom na fronti ob Ledenem morju.

*

General der Gebirgsgruppen Schörner Gauleiterju dr. Rainerju

K 10. oktobru, častnemu dnevu Kärntna, sporočam Vam, Gauleiter Rainer, prisrčno se spominjajoč in v stari povezanosti pozdrave in želje mojega gorskega zbora. V nemški noči je kljubovalo Kärnten, čeprav je doprineslo v prvi svetovni vojni največje krvne žrtve, v neuklonljivi veri na Veliko Nemčijo in z vojaškim aktivizmom iz lastne moči notranji zmedli in razrvanosti časa, je drzno dvignilo orožje zoper lokavega in premočnega sovražnika, je z hrabro zvestobo in vojaško ostrostjo premagalo tudi tukaj brezupne razmere in obdržalo v dveletnem dramatičnem boju čast in svobodo. Zavestno stavim radi tega pri svoji četi na bojišču že četrtič v svečanem aktu 10. oktober v znamenje boreče se in na svojstven način zmagovite nemške obmejne dežele Kärnten iz leta 1918/20. Znam ceniti kot veliko in obvezujočo tradicijo, da je na čast vsemu nemškemu narodu Kärnten skr-

belo za svoje vojaške vrline v svojem usodnem položaju. Zagotavljam Vam Gauleiter, da bomo vedno gojili te vrline. Sinovi Kärntna nosijo slavo in zmago večno mladega nacionalsocialističnega vojaškega stanu, v bojih sedanje svetovne vojne na bojnih poljanah Galicije, Francije, Rusije, pri Narviku in Termopilah, v balkanskih gorah in v tundrah Ledenega morja in so bolj vdani Führerju, narodu in Reichu kot kdajkoli prej. Trikratni Sieg-Heil hrabrim Kärntnerjem.

*

Gauleiter dr. Rainer Generalu der Gebirgsgruppen Ferdinandu Schörnerju

V tednu svečanosti za 10. oktober se čuti Kärnten na poseben način zvezanega z Vami, dragi častiti General Schörner, in Vašimi hrabriimi četami. Pod Vašim vodstvom so si pridobili Kärntnerji v slavnih zaključnih bojih proti Franciji, v vihravem predoru in pohodu skozi Grčijo in v žilavi junaški obrambi na fronti Ledenega morja neminljivo slavo in se s tem uvrstili dostojno v tradicijo kärntnerskega vojaškega stanu.

Vi ste proglasili 10. oktober za dan tradicije Vaše hrabre železne divizije in s tem (Nadaljevanje na 2. strani.)

Gauleiterju Klausnerju v spomin

Doprni kip Huberta Klausnerja v Wappensaalu Kärntner Landhausa — Gauleiter je govoril pri svečanem aktu

in ta dozdevno slovenski del dežele vzeli v posest jugoslovanske države. Izkoriščajoč kaotične razmere in razpad, so vdrl v utemeljitvijo, da hočejo osvoboditi slovenski narod v Kärntnu. Ta narod sam pa o tem ni hotel ničesar vedeti, kajti večji del teh slovensko govorečih Kärntnerjev se čuti Nemce in je nemški ter se je branil proti nezaklenim osvoboditeljem. Prišlo je do dejanja.

V času sramote nemškega naroda je iz najglobokeje noči zasvetila luč. Vtem ko so se po vsej Nemčiji teple stranke za mandate, ko so demagogi pozivali ulico in kričali »Nikoli več vojske!«, v času ko so se ti brezdomovinci bahali, da ponesejo preko vseh meja držav in narodov revolucijo proletariata, je posegel Kärnten še enkrat po orožju in se v sedemmesečnem boju, navezan izključno nase, zapuščen in nerazumevan, zasramovan, zasmehovan in psovan, postavil po robu. Začel je boj, ki je bil videti brezupen. Segel je do vrat deželnega mesta Klagenfurta. Ves Jauntal, delj Rosentala, Gailtala in Lavanttala so bili začetkom leta 1919. zasedeni po tujih jezikovnih oddelkih. V težkem boju se je posrečilo napadajočim Kärntnerjem, da so maja meseca 1919. leta osvobodili deželo. Kärntnerski vojaki so prodirali tudi že v Vzhodno Štajersko, ko je prišla stroga prepoved, da se pod nobenimi pogoji ne smejo prekoračiti deželne meje Kärntna. Težki in srditi so bili nadaljnji boji proti srbskim divizijam, ki so prodirale v nasprotni ofenzivi. Kärntnerji so se morali, obkoljeni na levem krilu, umakniti ogromni premoči in prepustiti tudi deželno glavno mesto Klagenfurt. Zdelo se je, da je Kärnten izgubljen. Boj je stal deželo nad 250 mrtvih in okrog 2000 ranjenih. Hrušč orožja je pa bil vendar segel do Pariza, kjer so se odločili za to, da bodo dovolili temu južnemu delu dežele Kärnten ljudsko glasovanje. Kakšni so pa bili pogoji? Zopet skoraj ni bilo nobenega izgleda za dober izid. Tako zvani pas I, obstoječ iz distriktov Rosegg, Ferlach, Bleiburg in Völkermarkt, je ostal v zasedbi Jugoslovancev. Demarkacijska črta, ki jo je jugoslovansko vojaštvo strogo zadržalo, je razdelila deželo v dva dela. Kdor se je bil v tem zasedenem delu bojeval na nemški strani, tega so preganjali, na stotine beguncev se je moralo zateči k rojakom v nezasedenem delu Kärntna, na stotine bojevnikov je moralo v ječe, nepopisna je bila stiska. V tistem delu dežele, za katerega je šlo, so ostale večinoma le še žene, ki so se pa, kljubujoč vsakemu terorju, pri izgradnji organizacije upora postavile v prvo vrsto. Od junija 1919. do ljudskega glasovanja v oktobru 1920. leta so vladale in upravljale tiste sile, ki so delale z vsemi sredstvi, da bi izsilile za jugoslovansko državo dober izid ljudskega glasovanja. Kdor je bil poslušen napram tem prizadevanjem, tega so nagradili, kdor se je pa upiral, tega so preganjali. Vsako sredstvo so uporabljali skozi dobo 16 mesecev. Toda narod je vzdržal. Vedno bolj strumna in brez vrzeli je postajala organizacija nemškega obmejne prebivalstva v glasovalnem ozemlju, kljub najstrožjim protukrepom. Volja naroda se ni dala zlomiti po nobeni sili in po nobenem terorju, vsi so vedeli, da se v tem boju ni odločalo samo o usodi domovine, ampak da je bil boj za nemško tla, za nemško pokrajino, da je bil boj za Nemčijo. Na nasprotni strani pač menda ni bilo nobenega človeka, ki bi bil smatral, da je mogoča večina nemških glasov. Propaganda nasprotnikov je segala tudi že preko pasa II, torej do Klagenfurta z okoliškimi kmečkimi občinami, vstevši Maria Saal, katero ozemlje bi bilo moralo tudi glasovati tri tedne pozneje, če bi bilo zgubljeno ljudsko glasovanje v pasu I. Ta pas II so hoteli prisiliti na kolena z ukrepi gospodarske prirode. Nasprotnik je hotel dokazati, da sta pas I in II v gospodarskem oziru neločljivo zvezana in da bi pomenilo gospodarski pogin mesta Klagenfurta, če bi odpadel pas I, s tem so hoteli prisiliti prebivalstvo pasu II. Klagenfurt in okolico, da bi zaradi eksistenčnih pogojev glasovalo za Jugoslavijo. Največja napaka v računu nasprotnikov pa je bila ta, da niso poznali zgodovine dežele Kärnten in niso verovali v zvestobo slovensko govorečih Kärntnerjev do njihovih ostalih nemških sodeželanov. Ta slovensko govoreči Kärntner s svojo nemško krvjo, svojo nemško zgodovino in preteklostjo se čuti Nemca in je Nemec in je ravnal 10. oktobra 1920. leta v času najtežje preskušnje kot Nemec. Glasoval je po večini za nemški Kärnten. S tem je odpadlo tudi ljudsko glasovanje v pasu II. Dežela je bila rešena. 10. oktober 1920. leta pa je bil za Kärnten častni dan, ki naj bo

V istem prostoru, v katerem se je Gau Kärnten ob prisotnosti Führerja pred več kot štirimi leti poslovil od Huberta Klausnerja, prvega Gauleiterja Kärntna, v častljivem velikem Wappensaalu Landhausa v Klagenfurtu, je bil odkrit s svečanim aktom v četrtek dopoldne doprni kip velikega pokojnika, katerega se je udeležilo veliko število zastopnikov stranke, države in oborožene sile.

Potem ko je zavzel Gauleiter z vdovo pokojnika gospo Helo Klausnerjevo in svojim spremstvom v dvorani svoj prostor, je zadonela pesem Annackerja »Fallen müssen viele«, ki jo je prednašala Gebiets-Singschar HJ, nakar je bral intendant kärntnerskega Grenzlandtheatra dr. Willi Meyer-Fürst dovršeno in vtisa polno pesmi Hölderlina, Weinheberja in vespero »Um Leben und Sterben«. Pesem »Uns trägt ein Glaube, den nichts zerbricht«, je tvorila prehod k spominskim besedam, ki jih je izpregovoril Gauleiter o Hubertu Klausnerju, s katerim je prikazal v kratkih, markantnih obrisih pojavu prvega Gauleiterja Kärntna.

Gauleiter je govoril:

Svečana otvoritev Gauschule Dellach ob W.S.

Gauleiter dr. Friedrich Rainer o delu nove šole in nalogah za stranko

V lepem poslopju pri Dellachu ob Wörther Seeu, kjer so bili lansko leto na odpočitku še otroci, se nahaja sedaj Gauschulungsstätte, katero je izročil v ponedeljek Gauleiter dr. Rainer svojemu namenu.

Medtem ko so se zbrali v ponedeljek zjutraj tečajniki na zborovalnem prostoru Gauschule, je prispel Gauleiter in Reichsstatthalter v spremstvu Stellf. Gauleiterja Thimla, Standartenführerja Maier-Kaibitscha, Gauschulungsleiterja dr. Seebalda in Pg. Kotteka. Gauschulungsleiter je javil Gauleiterju dogotovitev prezidave Gauschule. Nato se je podal Gauleiter na zborovalni prostor, kjer mu je javil Lehrgangsleiter Pg. Czeitschner nastopivše Ortsgruppenleiterje Kärntna in tečajnike, katerih vrste je obšel. Nato je poveril Obergemeinschaftsführerju Czeitschnerju vodstvo tečajev in mu dal nalogo, da naj kot prvo dejanje razobesi zastavo pokreta. Ob zvokih fanfar trobentaške skupine Hacka je bila razobešana zastava, nato je sledil rek od Ingeborg Teuffenbach »Es war allein der Glaube«, katerega je prednašal igralec Engel.

Po skupno odpeti pesmi se je podal Gauleiter s svojim štabom k ogledu Gauschule. Gauleiter je bil s prezidavo Gauschule zelo zadovoljen in se je izrazil zelo pohvalno. Medtem ko so se zbrali tečajniki v skupnem prostoru, da obhajajo po prihodu Gauleiterja svečanost, ki je stala pod geslom »Für Freiheit und Vaterland«. Pri izvedbi te svečanosti so bili udeleženi igralci kärntnerskega Grenzlandtheatra Engel, trobentaški zbor Hacka in kvartet Schmidtnerja. Po pesmi »Heilig Vaterland« je povzel besedo Gauleiter, ki je med drugim rekel: »Nad tem delom stoji lahko izrek, pa se je vendar posrečilo, za to se moramo zahvaliti samo našemu skupnemu delu in naporu. Če se ne bi bil vsak poprijel in doprinesel svojega deleža, bi se ne bili sestali k današnji svečanosti. Gauleiter je opozoril posebno na zasluge Gauschulungsleiterja dr. Seebalda in arhitekta, ki zaslužita posebno zahvalo za to delo. »To je lepo«, je nadaljeval Gauleiter »da se nahajamo v hiši, v kateri lahko poslušamo delo, katero smo si napravili in je radi tega resnično samo naša. To je prvo vidno skupno delo naše skupnosti in sedaj naj ta veliki »grad moških« izpolni svojo nalogo. Vsi morajo, ki grede skozi to šolo, naj jo zapuste zvišeni nad vsakodnevnim življenjem, utrjeni z doživetjem nacionalsocialistične skupnosti in polni znanja, ki so ga tukaj dobili. Šolska metoda naj bo popolnoma v znamenju življenja. Gauleiter je nadaljeval: »Tukaj se bomo sestajali mi, strankini tovariši, in dobivali novih moči za nadaljnje delo. Novi Gauschuli pa dajem nalog: naj bo trdnjava Adolfa Hitlerja, naj bo vrel nacionalsocialističnega svetovnega nazora, naj bo prispevek k zmagi in s tem temeljni kamen za bodoči velikogermanski Reich nemške nacije!«

»Sešli smo se tukaj, da počastimo Huberta Klausnerja; ne, da otmemo to ime grozeče pozabljenosti, temveč da pridružimo spominu, ki si ga je ustvaril v srcih vseh nacionalsocialistov Kärntna in Ostmarke, kamenit spomenik iz umetniških rok, ki naj ohrani potomcem nepozabne ljube izraze obraza tega borca za Adolfa Hitlerja in Reich.

S Hubertom Klausnerjem — rojenim v kärntnerskem Kanaltalu — je dala dežela Kärnten nacionalsocialističnemu pokretu v avstrijskih deželah prvega moža in vodjo v odločilni borbi. Ni se potegoval za veliko nalogo, za katere izpolnitev ga je poklicalo zaupanje Führerja, temveč so ga morali k temu naravnost prisiliti usoda in njegovi prijatelji. Čutil se je v prvi vrsti povezanega s svojo domovino Kärntnom in je deloval tu brez hrupa in patosa samo z nujno silo svoje osebnosti. Medtem ko so postajali časi za pokret od dnevoj prepovedi stranke vedno temnejši, je vedno bolj svetlo žarel sij njegove postave. Bil je samo ob sebi u-mevno središče pokreta v Kärntnu in vsi nacionalsocialisti so priznali v njem Gauleiterja in voditelja v borbi. Njegova mirna

samozavest in naravno trezno presojanje političnega položaja in razvoja sta mu prinesla ugled daleč preko meja Gaua in sta ga napravila tudi za središče borbe NSDAP za svobodo v Ostmarki. Kot tak je nosil v marčnih dneh leta 1938. polno odgovornost za vse dogodke v Avstriji in je lahko potem, ko se je postavil Reich za zaščitnika notranje svobode dežele, že po nekaj urah javil Führerju, da je nacionalsocialistični pokret vrnil sistem z lastno močjo in prevzel oblast.

Hubert Klausner bi bil kot Gauleiter v Kärntnu uvedel dobo ustvarjanja, o kateri si lahko napravljamo samo najlepše predstave. Usoda je hotela drugače in ga je poklicala med velike mrtve naše naroda. On sam pa je stopil s tem v vrste onih nesmrtnih mož Führerja, ki so z njim ustvarili pokret, si pridobili narod, si priborili oblast in položili temelj za Velikonemški Reich. Težka vojna nam ne dopušča zamišljenih opazovanj in s tem onemogoča potrebni razmak od stvari, ki so šle nekaj let za nami. Toda nekoč bo prišel čas, ko bodo dejanja teh železnih postav ustanoviteljev postale legenda in se bodo spominjale še dolge vrste generacij v hvaležnosti njihovega boja, njihove zvestobe, njihove žilavosti in njihove vere in bo v prvi vrsti teh paladinov Führerja korakal v spominu naroda Hubert Klausner, s katerim je največ doprinesla naša dežela za nacionalsocialistični dvig.

Ko bodo nekoč zrasle velike in lepe stavbe strankinega foruma v glavnem mestu Gaua Klagenfurta, bo sezidana tudi dvorana in določena za to, da sprejme doprnske kipe kärntnerskih Gauleiterjev NSDAP, ki bodo iz kamnja ali kovine, ne zato, da bi se iztrgalo posameznika zemeljski minljivosti, temveč zato, da se ovekoveči s skozi stoletja se nadaljujočo vrsto stalni obstoj naše politične in državne organizacije v kipih Hoheitsträgerjev, ki so zastopali Führerja Velikonemškega Reicha v Gauu Kärnten. V tej dvorani bo nameščen tudi nekoč po Josefu Dobnerju izklesani doprni kip. Dotlej bo postavljen na spoštljivem mestu naše kärntnerske deželne zgodovine, v velikem Wappensaalu v Klagenfurtu, ki je doživel toliko znamenitih dogodkov zgodovine poznega srednjega veka in sedanje viharne dobe Kärntna.

Mi pa sklenimo, da bomo tako delali in se borili, da lahko stopimo zmeraj pred sliko našega mrtvega Gauleiterja Huberta Klausnerja z nemim naznanilom, da je njegova dediščina v dobrih rokah.

S tem izročam doprni kip Huberta Klausnerja kärntnerski javnosti in svojemu namenu.

Ko je Gauleiter končal, je padla zavesa s spomenika, velikega doprnskega kipa iz marmorja, katerega je napravil mojster profesor Dobner. Med petjem pesmi Gebiets-Singschara »Nichts kann uns rauben« je položila mladina Kärntna na doprni kip kite cvetja.

Potem, ko je spregovoril Kreisleiter dr. Pototschnig pozdrav Führerju, so za zaključek svečanega akta zazvenele himne nacije po starem Wappensaalu, v katerem naznanja poleg mnogih priča najčastitljivejše preteklosti preprosti spomenik velikega začetnika Kärntna novo dobo.

Gau Kärnten in njegovi vojaki

(Nadaljevanje s 1. strani.)

prevzeli delo kärntnerskih borcev za svobodo v tradicionalno negovanje nacionalsocialistične oborožene sile. To vam zagotavlja posebno hvaležnost vseh kärntnerskih obrambnih borcev. Kärnten se spominja pri prvih in dostojanstvenih svečanih slavnostnega tedna v zvesti povezanosti svojih vojakov in vam pošilja pozdrave domovine. Prebivalstvo obljublja po meni, da bo hrabro in poslušno izpolnilo splošne dolžnosti domovinske fronte in radi najnovejših dogodkov pomnožene in otežene naloge obmejne naroda v zvestobi do Führerja in kot skala trdnem zaupanju na končno zmago.

Vam, dragi General Schörner, in Vašim vojakom Kampf- in Sieg-Heil in še nadalje vojaško srečo.

Nadaljnje pozdrave za 10. oktober je poslal poveljnik nekega Gebirgsjägerregimentta Oberst Krätler Gauleiterju, na katere mu je odgovoril.

Nova Gauschule za Kärnten

Gauschule Wald a. d. Sawe je več kot v enem pogledu idealna. Toda ni zadosti blizu glavnega mesta Gaua, da bi jo mogli vsekdar doseči; in markaterski govorniki zrtvuje ves dan samo zato, da ima lahko tam kratko predavanje. Zlasti raz tega vidika se je stranka odločila, da je določila prejšnji otroški dom NSV v Dellachu za novo Gauschule. Lega ob Wörtherseeu ni samo pokrajinsko lepa, temveč ima tudi ugodne prometne zveze. Lahko se pride do nje in bo ravno ta šola s Klagenfurtom najtežje povezana.

Prvi tečaj se je začel že 27. septembra. Attitudes Zellen- in Blockleiterjev iz vseh Krel-

zapisan v zgodovini našega naroda!

Vedno je bil Kärnten nemškega mišljenja. Vsa njegova ljubezen, njegovo upanje, njegove skrbi so veljale Nemčiji. Vsa leta od ljudskega glasovanja naprej je šel skozi deželo klic in opomin: »Bodite na straži na najjužnejši meji Nemčije! Bodite močni in vzdržite, kajti Karawanke niso mejne gore Avstrije, ampak nemške očetnjave.«

In Kärnten je tudi kot prva dežela 1938. leta javil prevzem oblasti. Ko je prišel Führer, ni bilo nobenega bolj srečnega, pa tudi ne bolj ponosnega Gaua. Naj pride kar koli, vekomaj bo živel v Kärntnu duh 10. oktobra in vedno bo ostal Kärnten »pogumen, hraber, in zvest« Führerju in Reichu. To izrekamo, spominjajoč se 10. oktobra 1920. leta.

sov Gaua je prišlo. Vodja Gauschule Pg. Czeitschner jim je namenil posebno nalogo: ne bodo se šolali samo teoretično, temveč tudi dejansko pomagajo pri pripravah za otvoritev šole. Veliko dela je še; kajti napraviti Gauschule iz poslopja, ki je bilo nekoč hotel in nato otroški dom, ni enostavna zadeva. Vodovod, ki je zadostoval za poletne potrebe, se je moral poglobiti, prostori, ki so bili glede izmer popolnoma spremenjeni, se zelo potrebujejo urediti. Celokupna opremitve je naloga mož. Ko so prišli, niso našli hotelsko prijetnih in takoj za bivanje prirejenih sob, temveč so si morali šele najprej postaviti postelje. Toda ravno to dela veselje, ta pomoč, ti lastni napori. Simbolično je za politično delovanje Gaua Kärnten, da so vsi Kreisi poslali zastopnike, ki vrste to skupno delo. Tudi tisti tečaj, ki bodo sledili, bodo imeli naloge za sodelovanje. Je še mnogo dela. Čeprav je pravo glavno poslopje že gotovo — svetla učilnica, ki obenem služi za slavnostni prostor in je okrašena s simbolom Reicha, jedilnica z lepo kmečko sliko umetnika iz Klagenfurta, čitalnica, glasbena soba pred veliko teraso — čeprav je gozdna hiša prirejena za sprejem 80 tečajnikov in se nahaja hiša za upravo sredi preurejanja — vseeno preostaja še polno dela. Daljnovidni načrti so: razen kopališča na prostem, telovadni prostor in čolnarna, sauna (po finskem vzorcu napravljena kopališče), vrtna naprave z okroglimi klopi in stara drevesa, strelšče in na pobočju hriba prostor za zborovanje na prostem. Pri vsem tem naj pomagajo udeleženci tečajev, tako da ne daje Gauschule obiskovalcem samo pobude in novih smernic, temveč da ostane kot skupna naprava nekaj trajnega od dejavnosti kärntnerskih mož.

SLIKE

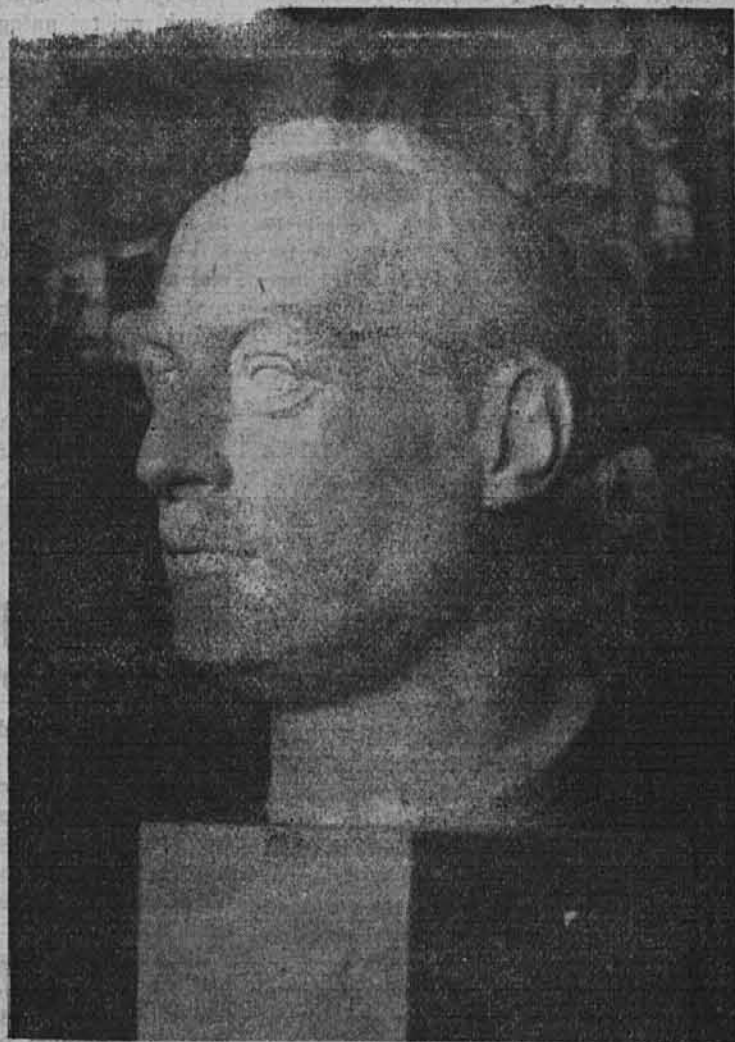
slavnostnega tedna za
10. oktober v Kärntnu

Zgoraj: Prestol kärntnerskega vojvode na Zollfeldu, zgodovinskem jedru dežele Kärnten. Na njem se je vršil drugi del obredov po postavitvi kärntnerskih vojvod. V njegovi bližini se je leta 1920. vršila velika manifestacija, na kateri je v svoji veličastnosti prišla do izraza enotna volja kärntnerskega naroda do svobode in edinosti. — Na desni: Reichsminister Alfred Rosenberg, ki bo v nedeljo govoril na manifestaciji v Klagenfurtu.

SS-Obergruppenführer in General der Waffen-SS Sepp Dietrich se razgovarja v družbi Gauleiterja dr. Rainerja na zahvalnih dožetkih Gaua Kärntna v Völkermarktu.

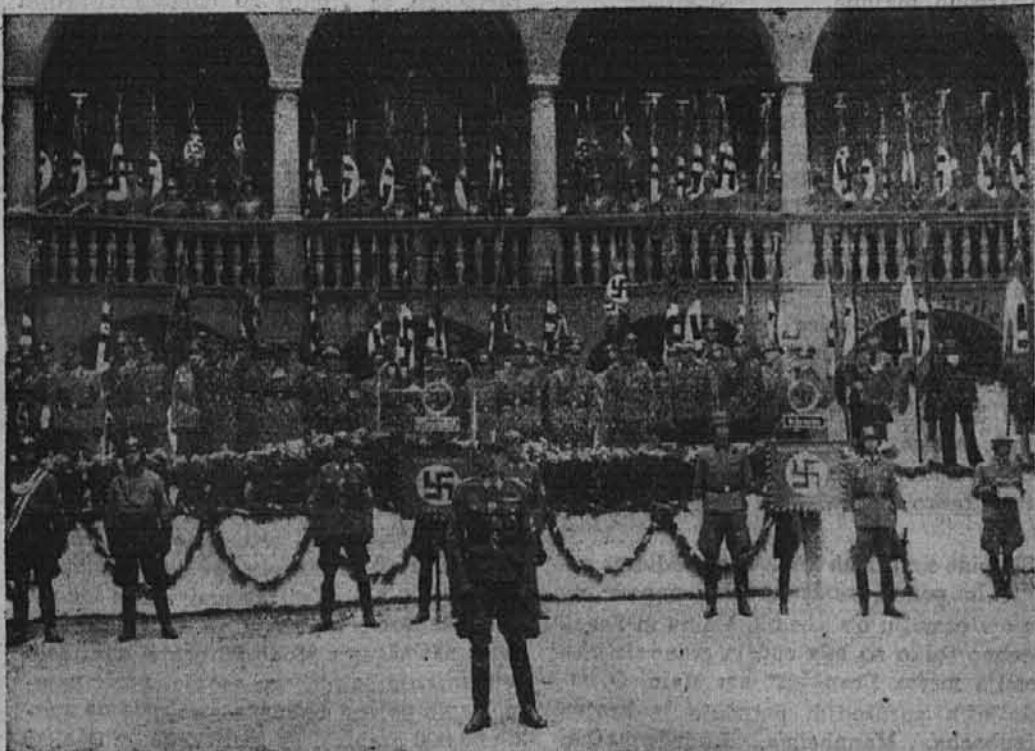

Doprni kip prvega Gauleiterja Kärntna Heinricha Himmlerja, o čigar odkritju poročamo na drugem mestu.

Na levi: Gauleiter je v nedeljo položil venec ob častnem spomeniku v Völkermarktu za padle bojevnike pri obrambi v boju Kärntnerjev za svobodo.

Na desni: Na sredi slike prastari knežji kamen v Kärntnu, ki se je nekoč nahajal v Karnburgu v Karolinski Pfalzi. Na njem se je vršil velepomembni obred postavitve vojvod v Kärntnu. Na desni nerodna potvorba, ki je hotela »zgodovinsko« podzidati jugoslovansko roparsko zahtevo po Kärntnu.

Dve sliki o svečanostih 10. oktobra lanskega leta: Generalni apel NSDAP v Landhaushofu v Klagenfurtu in mimohod formacij pred Gauleiterjem na Adolf-Hitler-Platzu v Klagenfurtu.

V boju zoper letalske napade

O priliki slovesnosti za 10. oktober se je vršil v Klagenfurtu generalni apel Reichsluftschutzbunda, na katerem je imel govor Stellv. Gauleiter Thimel, ki je med drugim prebral Gauleiterjevo proklamacijo. Ob tej priliki objavljamo v naslednjem načelu članek o nalogah, ki jih ima Reichsluftschutzbund.

Dne 29. aprila 1933, torej komaj tri mesece potem, ko je Führer prevzel oblast, je ustanovil takratni Reichskommissar für die Luftfahrt, Hermann Göring, Reichsluftschutzbund (RLB), državno zvezo za protiletalsko obrambo. Dalekovidno je že takrat spoznal ta najzvestejši paladin Führerja nevarnosti, ki groze iz zraka nemškemu narodu v bodočih neodvrčljivih bojih za njegovo svobodo in je pokrenil potrebne ukrepe za protiletalsko zaščito, posebno za samozaščito. V ustanovitvenem pozivu za RLB je Göring v jasnih formulacijah pogodeno opisal naloge RLB, da bi skoro mislili — če jih beremo sedaj v času terorističnih napadov — da je pisal nalašč za te težke čase.

Naloge mladega RLB je opisal sledeče:

RLB naj prepriča nemški narod o življenjskovažnem pomenu protiletalske obrambe in ga pridobi za dejavno delovanje.

Pokaže naj prebivalstvu sredstva in pota za učinkovito samozaščito, ne da bi se izgubljalo v brezbarvnih teorijah. Vzbudi naj v širokih masah pravne moči, ki navdušujejo za nesebično delo in žrtve.

Ustvarijo naj se v prvi vrsti moralni predpogoji brez katerih noben narod ni zmožen prenesti moderne letalske vojne; kajti samo trdno odločena, od neupogljive volje do brambe preinjenja nacija se bo lahko branila proti tem nevarnostim. Narod, ki se brez dejavnosti in brez volje izroči sovražni samovolji, je zapravil svojo eksistenco. Narod pa, ki nosi v sebi železno voljo za samoohranitev, bo lahko kljuboval uspešno nevarnostim, ki mu prete iz zraka.

Te naloge so bile zakonito ustanovljene in pobliže opisane v zakonu za protiletalsko zaščito, odredbi o RLB, s katero je bil povzdignjen za združbo javnega prava in v pravih RLB.

Zato mora RLB v okviru predpisov zakona o protiletalski zaščiti, njegove izvršilne naredbe in določil za izvajanje,

1. izvesti organizacijo samozaščite in izobraziti moči samozaščite,

2. svetovati prebivalstvu ter javnim in zasebnim uradom ter obratom samozaščite in razširjene samozaščite.

3. sodelovati pri nadzorovanju izpraznitve podstrešij, preskrbe orodja za samozaščito, zatemnitve in pomožne naprave zaklonišč.

Nadaljnje naloge naloži lahko RLB Reichsminister der Luftfahrt in Oberbefehlshaber der Luftwaffe s pravnimi predpisi ali upravnimi določbami.

Ob izbruhu vojne so bili podrejeni uradi RLB pri organizaciji samozaščite in izobraževanju moči za samozaščito uradom notranje uprave (županu).

Iz teh zadanih nalog jasno izhaja, da je potrebno najožje sodelovanje RLB z NSDAP. Čeprav RLB ni oddelek ali priključena zveza NSDAP, ni — po besedah Reichsmarschalla — izven ali poleg pokreta, temveč sredi v njem.

Uradni voditelji RLB poslujejo častno v več kot 99 odstotkih. S tihim, žilavim področnim delom je bila zgrajena in bo zgrajena samozaščita civilnega prebivalstva

proti letalskim napadom in se pripravljajo ljudje za skrajno zaposlitev.

V področju Gaubezirksgruppe Kärnten posluje 7340 vodij uradov, od teh 3365 žensk, pri tej nalogi. Z neumorno zaposlitvijo, pogosto pod najtežjimi razmerami, bo pripravljena domovina za protiletalsko obrambo.

Pri tem se posebno opozarja na največjo nevarnost, napadna sredstva, ki povzročajo požare, in boj proti njim. Požar, ki nastaja, ni nikak neupogljiv sovražnik!

Vodni pljusk, ročna brizgalna protiletalske zaščite in ostala orodja samozaščite so močno orožje v roki srčnega!

Preskrba teh orodij, njihova pravilna uporaba, preskrba zadosti peska in vode, naprava potrebnih zaklonišč, prva pomoč pri poškodbah, pravilna zatemnitev, vse to so ukrepi s katerimi seznanja RLB celokupno prebivalstvo. V ta namen se poslužuje šol za protiletalsko zaščito, v katerih je bilo izvedenih v Kärntnu dosedaj že več

Odbiti napadi v južnem in srednjem odseku

Potopitev treh sovjetskih rušilcev — Zračno orožje je bombardiralo cilje v Londonu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 7. oktobra objavilo:

Na tamanskem polotoku in na fronti med Melitopolom in Zaporozjem so se vršili le krajevni boji. V odsekih vzhodne fronte ob katerih je težišče boja, so bili tudi včeraj odbiti sovražni napadi večinoma z nasprotnimi napadi.

Južno od Velikijega Lukija so Sovjeti napadli z močnejšimi, po skupinah letalcev podprtimi silami pehote in oklopnjakov. Boji so v polnem teku.

Od fronte med Ilmenskim in Ladoškim jezerom poročajo o živahnem krajevnem delovanju.

Nemški stirmoglavci so v Črnem morju napadli skupino treh sovjetskih rušilcev, ki je poskušala obstreljevati južno obalo Krima. Po bombnih zadetkih so bili potopljeni vsi trije rušilci.

Krajevni napadi Sovjetov krvavo odbiti

Podmornice so pred afriško obalo potopile sedem ladij s skupno 59.000 brt

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. oktobra objavilo:

Ob kubanskem mostišču smo krvavo zavrnili močne prodorne napade Sovjetov.

Ob srednjem Dnjepru, v sredini in na nekaterih severnih mestih vzhodne fronte so se izjalovili sovražnikovi krajevni napadi. Pri tem je prišlo zlasti v ozemlju ob izlivu Pripjeta in zapadno od Smolenska do silnih bojev, ki tačas še trajajo.

V Južni Italiji je sovražnik ojačil svoj pritisk proti vzhodnemu odseku fronte in se hkrati izkrcal tik za našo fronto pri Termoliju. Močne nemške sile so prešle v nasprotni napad.

V zvezi s prevozom vseh na Sardiniji uporabljenih nemških čet na Korziko je bil sedaj po ukazu izpraznjen tudi ta otok in

kot 3000 tečajev za moči samozaščite. Nadalje je bilo v skupnosti za protiletalsko zaščito izvedenih za obrambo več kot 10.000 hišnih poučevanj in okoli 8000 hišnih vaj.

Z iniciativo RLB bo v ozkem sodelovanju s stranko in policijo in v kmečkem ozemlju z Reichsnährstandom storjeno vse, kar zahteva poostrena letalska vojna glede pripravljenosti za obrambo. Vsak posameznik mora nuditi skrajno, da se poveča ta pripravljenost naroda in tudi zagotovi, pa naj pride, kar hoče! Čim manj časa in moči ima na razpolago RLB za izpolnitev svojih nalog, tem bolj se trudijo vodje uradov, izenačiti to pomanjkanje s povečanim delovanjem. Tako kot brani vojak na fronti vsak kos zemlje, tako se moramo v domovini boriti za ohranitev vsake hiše in vsakega stanovanja trdo in odločno.

Vsakemu vodji urada RLB in vsaki moči samozaščite so vtisnjene v dušo besede Göringa:

»Letalska zaščita pomeni odgovornost — odgovornost pomeni čast! Vsak borec protiletalske zaščite ima ravno toliko časti in odgovornosti kot vsak vojak na fronti!«

Na seji velikonemškega Reichstaga, dne 19. julija 1940, je pohvalil Führer storitve RLB. To priznanje iz ust Führerja pomeni za vsakega vodjo urada RLB največjo obveznost.

V hudih obrambnih bojih ob kubanskem mostišču, kakor tudi v južnem in srednjem odseku vzhodne fronte so se posebno odlikovali II. bataljon 290. grenadirskega polka, 9. oklopnjaška divizija iz Ostmarke, 306. rheinsko-westfalska in 337. bavarska pehotna divizija.

V Južni Italiji smo ponovno in večinoma s protisunkom odbili sile sovražne pehote in oklopnjakov, medtem ko se v Južnih Apeninih naše zadnje čete, ki so se ubravnile močnih sovražnih sunkov, počasi izogibajo proti severozapadu. V prostoru pri Termoliju še trajajo srditi boji s sovražnikom, ki se ojača.

Zračno orožje je v pretekli noči bombardiralo z razstrelnimi bombami težkega kalibra cilje na londonskem ozemlju. Vsa letala so se vrnila v svoja oporišča.

vse čete, vstevši njihova težka orožja, topove, oklopnjake, avtomobile in vsa orodja, so bile prepeljane na kopnino. Pod vodstvom Generalleutnanta pl. Senger und Etterlin, ki je s svojim štabom kot zadnji zapustil otok, je bila tukaj znova izvršena edinstvena storitev v trajnem boju proti pritiskajočim Badoglijevim četam, Gaullistom in Amerikancem in proti močni sovražni premoči na morju in v zraku. Niti vkrancanja naših zadnjih rušilnih čet sovražnik ni mogel preprečiti. Ravno tako kakor odredi vojne mornarice, ki sta jih vodila podadmiral Meendesen — Bohlken in Kapitan zur See Engelhardt in ki so večinoma z malim ladijskim prostorom izvršili ogromno prevozno delo, so se posebno odlikovali tudi prevozni odredi zračnega orožja. Lastne izgube pri celotni operaciji so izredno majhne.

Dne 3. oktobra se je začela na vzhodnem Sredozemskem morju operacija izkrcanja vseh delov oborožene sile proti severno od Rodosa ležečemu otoku Kosu. V dvadseh bojih je bil sovražnikov odpor razbit in otok zaseden. Ujeli smo 600 mož britanske posadke in 2500 mož Badoglijevih čet, uplenili 40 topov, 22 letal in eno ladjo. Čiščenje otoka od zadnjih razkropljenih sovražnikov je v teku.

Nemške podmornice so potopile v Sredozemlju, pred severno-afriškano obalo iz zavarovanih sovražnih konvojov sedem ladij z 59.000 brt in enega rušilca. Odredi bojnih letalcev so v istem delu morja napadli nek konvoj in po doslej dospelih poročilih težko poškodovali osem večjih ladij.

Skupine sovražnih letalcev so podvzele ponedelvi in ponoči zastraševalne napade na kraje v ozemlju ob Rheinu, Mainu in Saari. Posebno težko so bila zadeta stanovanjska ozemlja mesta Frankfurt am Main. O nadaljnjih porušenjih poročajo iz krajev Offenbacha, Mannheima, Ludwigshafna, Wormsa in Saarlauterna. Sile zračne o-

ZIRCALO ČASA

List »Tokio Nid Nid«, poroča, da je bilo od začetka velokovzvodnoazijske vojne skupno potopljenih 150 sovražnih podmornic.

Iz vojaških krogov v Alžiru se izve, da se je Badoglio še pred sklepom premirja podal za nekaj dni v Eisenhowerjev glavni stan, kjer je dal potrebni material za izvršitev bombardiranja italijanskih mest.

Samo v Kairu in Aleksandriji je okrog 10000 otrok, ki se klatijo okrog, ki nimajo ne strehe niti ne vedo za svoje starše; tako poročajo egiptovski listi. Ti otroci krajejo, plenijo in v izredno obžalovanja vrednih moralnih in higieničnih razmerah.

V Marsellu so v prisotnosti številnih nemških in francoskih osebnosti slovesno otvorili razstavo »Bojševisem proti Evropi«.

Celó v krogih angleškega delavstva navaajo, kakor poročajo španski dopisniki iz angleškega glavnega mesta vojno utrujenost, kot vzrok vedno pogostejše odklonitve dela. Pravijo, da je vojna prišla do točke, kjer ni nič več nujnega.

Anglo-amerikanski bombniki so v nedeljo popoldne zopet podvzeli zastraševalni napad na Pariz in preleteli jugovzhodni del pariškega ozemlja.

Kot poročajo iz Londona izjavlja list »Arri-ba«, da zadržujejo v tajnosti resnično število potopljenih ladij anglo-amerikanskih konvojov.

Kot poročajo iz New Yorka so se odločile ameriške oblasti, da podvzamejo ukrepe proti rastočemu pomanjkanju presnega masla. Newyorški župan je odredil, da se od srede tega tedna dalje ne sme v hotelih in restavracijah servirati nobenega presnega masla več.

»New York Herald Tribune« ugotavlja, razpravljajoč o pomorski vojni, da »so bile nemške podmornice samo zato umaknjene iz Atlantskega morja, da dobe novo opremo. Očitno je, da je ta nova oprema dobra«.

Severnoameriška novinarka Dorothy Thompson, katere članki izhajajo v milijonski nakladi v več kot sto časopisih Zedinjenih držav, je izrazila svoje razočaranje o anglo-amerikanski politiki v Italiji. Dorothy Thompson pravi, da je angleško-amerikanska politika v Italiji očiten konkurz državniške modrosti.

»Česar Sovjeti pomladi in poleti niso dosegli, se jim gotovo ne bo posrečilo pozimie, takega mišljenja je vojaški sodruidnik lista »ABC«. Izjavlja, da ne more Stalin, tudi če uporabi velike sile, radi dolge poti za nove pošiljke nikoli podvzeti take ofenzive, kakor jo je podvzel zadnji dve zimi.

brambe so včeraj sestrelile 41 sovražnih letal, večinoma težke bombnike.

Nemško zračno orožje je v minuli noči izvršilo celo vrsto posameznih napadov na važne objekte v Angliji.

Na zapadnofrancoski obali je prišlo v noč na 4. oktober do bitke med lahkimi nemškimi pomorskiimi bojnimi silami in britanskimi rušilci. Torperdiran je bil nek sovražni rušilec in nekaj drugih je topništvo pogodilo s številnimi zadetki. Nemški odred se je vrnil z majhnimi poškodbami v svoje

Vse ženske sposobne za orožje

Bern, 8. oktobra. Težko se da presoditi, če je v Sovjetski zvezi po velikanskih trajnih krvnih zgubah že resno pomanjkanje ljudi. Razne podrobnosti kažejo že dalj časa kaj takega, toda razumljivo je tudi, da lahko v ljudski četi 150 ali več milijonov ljudi dolgo časa prenašajo puščanje krvi in da je najprej vedno znova mogoče, zadelati vrzeli na fronti in v oboroževalnih tovarnah, zlasti če ne prenehajo metode čeke, pa najsi še tolikokrat menja svoje ime.

Kot opozorilo na to, da se v Sovjetski zvezi vedno bolj občuti pomanjkanje ljudi, lahko pač služi novi sklep sveta ljudskih komisarjev, po katerem je bilo naloženo vsem industrijskim podjetjem vstevši oboroževalne tovarne, da morajo takoj dati na razpolago za fronto 20 odstotkov svojih moških delavcev v starosti od 16 do 45 let. Hkrati naj se potegnejo iz tovarn vse »ženske, ki so sposobne za orožje«, vseeno kakšne starosti.

Ne da bi hoteli iz te moskovske odredbe izvajati dalekosežne zaključke, so v njej vendar vprvici odjeknile težke zube, ki so jih utrpele boljševiške divizije na Vzhodu in o katerih je bilo ponovno govora v poročilu oborožene sile.

Lakota v Indiji

Stockholm, 8. oktobra. »Daily Herald« objavlja, kot poroča londonski dopisnik »Aftondiningna«, grozen opis lakote v Indiji. V smislu tega poročila krožijo stalno ambulance po cestah Kalkute, da zbero in prepeljejo v bolnišnice moške, žene in otroke, ki so se sesedli radi lakote po ulicah. Bolnišnice so prenapolnjene ter se dan in noč polnijo s novimi žrtvami velike lakote. Bolniške sobe, ki imajo po 40 postelj, so sedaj natlačene z 80 do 90 posteljami. Zelo primanjkuje bolniškega osobja. Pride namreč samo po ena bolniška strežnica na vsakih 53.000 prebivalcev indijskega naroda, ki šteje 400 milijonov duš.

Hudi boji ob izlivu Pripjeta

Odbiti sunki v Južni Italiji — 16 ladij s 130.000 brt pogodeni pred alžirsko obalo

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. oktobra objavilo:

V severnem delu Tamanskega polotoka je bilo le krajevno bojno delovanje.

Sovražna skupina, ki se je bila izkrcala zahodno od izliva Kubana, je bila uničena v srditih bojih na nož.

Ob srednjem Dnjepru so spodleteli sovražni napadi. Po lastnih nasprotnih napadih so bila sovjetska mostišča še bolj zožena.

Na obeh straneh izliva Pripjeta še trajajo boji. Južno od Gomla in zahodno od Smolenska so ostali brez uspeha ponovni sovražnikovi prodorni poskusi.

Na raznih mestih južnoitalijanske fronte je sovražnik s stotnijami in bataljoni sunil proti našim zadnjim četam in je bil povsod odbit z izgubami. Boji s sovražno vojno skupino, ki se je izkrcala pri Termoliju, so še v teku.

Brza nemška vojna letala so se učinko-

vito bojevala proti zbirališčem oklopnjakov in vozil in potopila tri velike čolne za izkrcanje z nad 5000 brt.

Pri bojnih čiščenjih v Istri smo pripeljali številne ujetnike in obširen plen. Vrh tega so banditi utrpeli visoke krvave zube.

Po zaključnih poročilih so pri že javljenem napadu na nek sovražni konvoj pred severnoafriško obalo odredi zračnega orožja pogodili z bombami in torpedi vsega skupaj 16 ladij s 130.000 brt. En del teh ladij se lahko smatra za uničenega.

Močne skupine zračnega orožja so včeraj napadle neko sovražnikovo oporišče v vzhodnem Sredozemlju in zažgale v Egejskem morju neko tovarno ladjo srednje velikosti.

Sovražnik je včeraj zgubil v prostoru Sredozemskega morja in nad zasedenimi zahodnimi ozemlji 21 letal, večinoma težke štirimotorne bombnike.

Pri bojih na otoku Korziki se je posebno odlikovala neka #Sturmbrigade,

Beispiel Smolensk

Deutung einer Absetzbewegung — Das deutsch-sowjetische Kräfteverhältnis

Von Kriegsberichterstatter Kieheben-Schmidt

(PK.) Mit dem Wehrmachtbericht vom 17. September teilte die deutsche Führung mit, daß im Süd- und Mittelabschnitt des östlichen Kriegsschauplatzes eine großzügige Frontbegründung im Gange sei. Durch diese Bekanntmachung habe, die dortigen Ereignisse im Osten eine Erklärung erhalten, die jeden Zweifel an der Logik und Konsequenz der Vorgänge ausschließt. Das heißt, daß die im Augenblick erfolgte Zurücknahme der Hauptkampflinie ganz bewußt in den deutschen Absichten liegt und nicht etwa vom Gegner erzwungen ist. Der Gegner drängt jedoch stark nach. Die Gründe hierfür sind hinreichend bekannt. Die Hoffnung, noch etwas zu finden, was ihren Hunger stillen kann, treibt die Sowjets zu dem Versuch, den deutschen Absetzbewegungen zuvorkommen. Gleichzeitig aber scheint man sich in Moskau verschiedener Tatsachen klar bewußt geworden zu sein. Hierzu gehört erstens die trostlose Erkenntnis, daß die von den Deutschen aufgegebenen Gebiete als Versorgungsbasis für die Truppen so gut wie ganz ausfallen, da in ihnen in ihrem derzeitigen Zustand weder etwas Wesentliches für die Ernährung der Soldaten zu ernten, noch an Rüstungsmaterial zu gewinnen ist. Ja, nicht unbeträchtliche Sorge machen sogar die Unterkunftsfragen nach winterfesten Quartieren. Im Zusammenhang mit dieser Tatsache steht das Problem der zwangsläufig verlängerten Nachschubwege vom Hinterland zur Front, in seiner Lösung noch erschwert durch den bald beginnenden Winter und durch die gründliche Zerstörung aller Verkehrseinrichtungen durch die deutschen Truppen, ein Vernichtungswerk, dessen Auswirkungen in der Schlamm- und Frostperiode kaum vorstellbar. Im übrigen aber auf lange Zeit hinaus überhaupt nicht in irgendeinermaßen ordentlich beseitigt werden können.

Die zweite wichtige und stark ernüchternde Tatsache, der man sich auf Sowjetseite bewußt geworden ist, liegt in der Überlegung, daß die deutschen Absetzbewegungen einmal aufhören werden und daß man sich in diesem Augenblick mit stark geschwächten eigenen Kräften einer infolge der Frontverkürzung verstärkten deutschen Hauptkampflinie gegenübersehen wird, deren Verteidiger auf engerer Tuchfühlung liegen werden und hinter der die deutschen Batterien bedeutend dichter stehen werden als bisher. Angesichts der eigenen großen Menschen- und Materialverluste und im Hinblick auf die bittere Erfahrung, daß die Offensive den Deutschen keine substantiellen Verluste zuzufügen vermochte, sind die Aussichten der Sowjets sehr bedenklich, und so versteht man auch ihr dringliches Verlangen an die Anglo-Amerikaner, nun endlich die „Zweite Front“ zu errichten, damit die Deutschen gezwungen würden, aus dem Osten mindestens 50. nach der Forderung des Kreml-Botschafters Malysky in London sogar 60. und gemäß den Äußerungen bolschewistischer Militärsachverständigen wenigstens ein Drittel ihrer Divisionen abzuziehen. So schätzen die Sowjets ihr Kräfteverhältnis selbst ein.

Täglich haben die Sowjets Gelegenheit, ihre Lage nach allen Richtungen hin zu prüfen. Einen Höhepunkt der deutschen Defensivstrategie haben sie in Smolensk erlebt, dessen Gewinnung ihnen schon deshalb als ein erstrebenswertes Ziel vorschwebte, weil hier ostwärts der Stadt lange Zeit die deutsche Front auf knapp 300 km Entfernung an der großen Autostraße Minsk—Moskau in bedrohlicher Nähe ihrer Hauptstadt verlief. Immer wieder setzten sie die stärksten Unternehmungen in diesem Abschnitt ins Werk, bis sie ihre Angriffe im Rahmen der Sommeroffensive abermals erneuerten, und zwar am 6. August vom Raum von Wjasma und am 13. August aus dem Raum von Belyj. Sechs Wochen hindurch scheiterten die Angriffe des Gegners, der gegen Smolensk nicht weniger als vier Armeen aufgebaut hatte, an dem heldenmütigen und erbitterten Widerstand der deutschen Truppen. Ihre Aufgabe war es, diesen Pfeiler der Frontstellung Smolensk—Roslawl—Briansk so lange zu halten, bis ohne die Gefahr einer Plankenbedrohung die inzwischen erfolgten planmäßigen Absetzbewegungen im Süden durchgeführt waren. Nach der Erfüllung des Auftrages zogen sich nun die deutschen Verbände auch in diesem Abschnitt der Mittelfront befehlsgemäß zurück und räumten mit Roslawl, vom Gegner völlig ungehindert, Smolensk am 23. September. Noch während der Nacht gingen die großen Dnjepr-Brücken hoch, und zwar, um die Planmäßigkeit der Räumung besonders zu veranschaulichen, zu einer Zeit, als die Bolschewisten sich noch weit weg von der Stadt befanden, was daraus hervorgeht, daß sie Smolensk mit ihren Kanonenbatterien, das heißt also aus einer Entfernung von 12 bis 15 km, beschossen.

Die Bolschewisten haben nicht die 150.000 Einwohner zählende Gebietshauptstadt der „sozialistischen föderativen Sowjetrepublik“ mit Munitionsfabriken, Flugzeugwerken, Reparaturwerkstätten, Textil- und Holzverarbeitungsindustrie, nicht die Garnison mit ausgebauten Kasernenanlagen und Flugplätzen, sondern den kläglichsten Rest einer Stadt, ein menschenleeres, ödes Geröllfeld übernommen. Da der Ort bereits in der Schlacht von Smolensk 1941 schätzungsweise 80 v. H. eine Ruinenstadt geworden war ist es erklärlich, daß die Reste der noch benutzungs-fähigen Gebäude, Anlagen und Einrichtungen schon unter deutscher Besetzung kaum ausreichten, die militärischen Bedürfnisse zu befriedigen. Nachdem die noch übriggebliebene Zivilbevölkerung die Stadt verlassen hatte, fiel daher alles, was irgendwie militärischen Zwecken dienen konnte oder als kriegswichtig verwendbar war, der völligen Vernichtung durch Sprengung und Brand anheim, und das war schlechthin alles mit Ausnahme eines Lazarett, in dem sich noch einige nicht transportfähige Zivilisten befanden, ferner einige kulturellen Zwecken dienende Gebäude und schließlich die berühmte Auferstehungs-Kathedrale.

Smolensk, im weiteren Sinne des Begriffes eine Gefechtsbezeichnung in der großen Abwehrschlacht, ist aber auch Deutung der deutschen Defensive schlechthin. Denn nicht nur die Stadt ist der deutschen Verteidigung zum Opfer gefallen, sondern mit diesem Namen verknüpft sich die Ruhmslosigkeit mehrerer sowjetischer Armeen, die unter dem Hammer der deutschen Abwehr zerfielen. Für die deutschen Truppen aber bedeutet Smolensk, wie einst 1941, als im Zuge der damaligen Offensive die nach der Stadt benannte Kesselschlacht geschlagen

Ein klassisches Beispiel britischer Heuchelei

Untergang der 18.000 Tonnen großen „Ceramic“ nach zehn Monaten eingestanden

Berlin, 8. Oktober. Mit einer Verspätung von zehn Monaten wurde britischerseits jetzt der Untergang des von dem U-Boot des Kapitänsleutnants Werner Henke am 6. Dezember 1942 westlich der Azoren versenkten britischen Fahrgastsschiffes „Ceramic“ (18.713 Brt) bekanntgegeben. Die Behörden Südafrikas, so bemerkt Reuters, hätten jetzt ihre Zustimmung zu einer Veröffentlichung gegeben.

Um den von London ganz offenbar gewünschten Eindruck, daß nicht englische, sondern südafrikanische Stellen die Verantwortung für dieses Totschweigen-Manöver tragen, zu erhöhen, ließ sich Reuters eine Meldung aus Kapstadt kabein, in der es wörtlich heißt: „Eine der erschütterndsten Tragödien des Krieges auf dem Ozean, der spurlose Untergang des 18.000 Tonnen großen britischen Passagierschiffes „Ceramic“ mit mehreren hundert Passagieren und der Mannschaft an Bord, wird hier von den Seefahrtsbehörden bestätigt. Die „Ceramic“ wurde im vergangenen November auf dem Wege von England nach Kapstadt versenkt. Da jedoch das Schicksal der Reisenden ungewiß blieb, wurde bisher eine amtliche Mitteilung nicht gemacht.“

Diese Darstellung ist als ein geradezu klassischer Beitrag zum Thema „britische Heuchelei“ zu bezeichnen. Die Briten sind über das Schicksal der an Bord dieses Schiffes befindlichen Passagiere und Mannschaften nicht im unklaren geblieben, denn drei Tage

nach der Versenkung des Schiffes, am 9. Dezember 1942, gab das Oberkommando der Wehrmacht im Rahmen einer Sondermeldung auch die Versenkung der „Ceramic“ unter namentlicher Nennung des Schiffes bekannt.

Als die Briten, wie üblich, den Verlust dieses großen und wertvollen Schiffes ableugneten, wurden deutscherseits auf Grund des Berichtes von Kapitänsleutnant Henke weitere Einzelheiten bekanntgegeben, die an dem Schicksal des Schiffes wie der Schiffsinassen nicht die Spur eines Zweifels ließen. Ferner wurde — auch in deutschen Rundfunksendungen — die Aussage des britischen Pioniersoldaten Eric Munday, Dienstnummer 2.148.745, aus Thornton Heath, Foulsham Road, 19, Surrey, veröffentlicht, der von dem U-Boot zwischen Schiffstrümmern und Hunderten von Toten, die in ihren Schwimmwesten hingen, als einziger Überlebender aufgefischt werden konnte.

Trotz diesen Tatsachen verschwiegen die Briten damals den Verlust des Schiffes und sprechen heute noch von dem „spurlosen Untergang“ und der „Ungewißheit über das Schicksal der Reisenden“, und zwar nur, um nicht zugeben zu müssen, daß die Meldung des deutschen U-Boot-Kommandanten zutrifft. Lieber begingen sie die Grausamkeit, die Angehörigen der mehr als fünfhundert Opfer über deren Schicksal fast ein Jahr lang im Ungewissen zu lassen.

Vorbereitung in den USA auf Stalins Absichten

Veröffentlichung eines Teiles der Expansionspläne und „Mindestforderungen“

hw. Stockholm, 8. Oktober. (Eigenbericht.) Stalin hat im Anschluß an die demonstrativen Freundschaftsbekundungen, mit denen er Roosevelt durch seinen neuen Washingtoner Botschafter überhäufen ließ, durch eine amerikanische Agentur einen Versuchsballon aufsteigen lassen, der die USA-Öffentlichkeit über gewisse sowjetische Absichten aufklären soll. Es handelt sich hierbei nur um einen bescheidenen Teil der Pläne Moskaus, der jedoch sehr deutlich werden läßt, daß sich die Bolschewisten keinesfalls an die sogenannte Atlantik-Charta oder andere Bluffgrundsätze ihrer Verbündeten zu halten gedenken.

Unter Berufung auf eine „besonders qualifizierte diplomatische Quelle“ verbreitet „International News Service“ in der Nacht zum Mittwoch folgende fünf Punkte, enthaltend die „Mindestforderungen der Sowjets“ für Besprechungen zwischen ihnen und den Plutokraten: 1. Eingliederung der baltischen Staaten als Bestandteil der Sowjetunion. 2. Ostpolen bis zur sogenannten Curzon-Linie. 3. Bessarabien. 4. Finnisches Gebiet entsprechend den ursprünglichen sowjetischen Forderungen vor dem Winterkrieg 1939. 5. Starker Einfluß auf „freundschaftlich eingestellte, aber nicht notwendigerweise kommunistische Regierungen in Rumänien, Bulgarien, Südslawien und Iran“.

Außenminister Cordell Hull hat am Dienstag eine längere Konferenz mit Roosevelt gehabt, in der der amerikanische Agentur zufolge die amerikanische Teilnahme an einer Konferenz mit den Sowjets besprochen wurde. Hull sei nun bereit, vermutlich noch in der zweiten Hälfte des Oktober nach Moskau zu reisen. Die in Washington verbreiteten fünf Punkte dienen offensichtlich genau wie früher ähnlich bruch-

stückhafte Veröffentlichungen durch amerikanische Agenturen dem Zweck, der amerikanischen Öffentlichkeit den „Puls zu fühlen“ und auf die kommende Desillusionierung vorzubereiten. Das erscheint umgänglich, um die Bekanntheit mit den wahren Absichten der Sowjets, die vielleicht in absehbarer Zeit bekannt werden dürften, vorzubereiten. Die sowjetischen Absichten sind bisher nicht nur von Moskau sondern noch mehr von den plutokratischen Regierungen als Komplizen des bolschewistischen Expansionsdranges im Dunkel gehalten worden. Man hatte wohl durch gleichzeitige amerikanische und englische Presseäußerungen darauf vorbereitet, daß natürlich der ganze Atlantik-Bluff nicht aufrechterhalten werden könne, daß Rücksichten auf die „Sicherheits“-Bedürfnisse der Sowjets genommen, ihre hohen Blutopfer belohnt und die Interessen der kleinen Staaten denen der Sowjets untergeordnet werden müßten.

Die fünf Punkte enthalten praktisch nur eine zaghafte Andeutung dessen, was Moskau wirklich will. Mit den territorialen Veränderungen, die darin genannt werden, wird der von London und Washington längst erkannte Einbruch in den Norden. Süden und die Mitte Europas lediglich skizziert. Neu ist daran nur in Punkt 5 die Forderung der Bevormundungs- und Vorherrschaftsabsicht gegenüber einer weiteren Reihe von Gebieten. Die schöne Umschreibung „freundschaftlich eingestellte, wenn auch nicht notwendigerweise kommunistische Regierungen“ wird überall verständnisvolles Grinsen bei den bedrohten Völkern hervorrufen. Die ganze Veröffentlichung der amerikanischen Agentur ist somit nur ein schwacher Begriff von dem, was wirklich käme, wenn die Sowjets siegen würden.

Gleichbleibender Wert der deutschen Reichsmark

Minister Graf Schwerin von Krosigk über Kriegsaufgaben der Finanzverwaltung

Hannover, 8. Oktober. Gelegentlich der Amtseinführung des neuen Oberfinanzpräsidenten von Hannover Dr. Rudolf Rinkeff, sprach Reichsminister für Finanzen Graf Schwerin von Krosigk über die Aufgaben der Finanzverwaltung im Kriege. Sie könnten nur gelöst werden, wenn in der gesamten Verwaltung die denkbar größten Vereinfachungen durchgeführt würden. Jeder Vorschlag, der diesem Ziel diene, werde geprüft.

Als entscheidend bezeichnete es der Minister, die Mittel der Kriegführung herbeizuschaffen und die Währung stabil zu erhalten. Die Frage, ob dies möglich sei, müsse mit einem eindeutigen Ja beantwortet werden. Auf alle hiermit in Verbindung stehenden Probleme hinweisend, zeigte Reichsminister Graf Schwerin-Krosigk den Weg der Rationierung und der Preiskontrolle auf. Durch diesen Weg verliere das Geld zwar einen Teil der Kaufkraft, werde aber auf der anderen Seite zwangsmäßig gehortet. Das Geld behalte seinen Wert, so daß wir vor dem Phänomen stehen, eine sinkende Kaufkraft bei einem gleichbleibenden Wert des Geldes zu haben. Es werde sich zeigen, daß diejenigen richtig gehandelt haben, die ihr Geld gespart haben und umgekehrt diejenigen verkehrt gehandelt haben, die heute versuchen, ihr Geld „wertbeständig“ anzulegen.

Der Minister setzte sich dann auch mit allen Fragen der Steuererhöhung im Kriege auseinander und wies auf die Gefahren hin, die vom Gelde drohen, das sich einer gesunden Hortung entzieht. Er vermittle in diesem Zusammenhang einen umfassenden Einblick in alle Fragen unserer Kriegsförderung, wobei er sich mit Nachdruck gegen alle Gerüchte wendete, als ob das Aufkommen des WHW zur

wurde, aus der 360.000 Sowjetarmisten den Weg in die Gefangenschaft antraten und in der zwei bolschewistische Armeen völlig vernichtet wurden, so auch heute in der Defensive wieder, eine Leistung ersten Ranges. Gegen eine vielfach zahlennmäßige Überlegenheit hielten die deutschen Infanterie-, Panzer- und Panzer-Divisionen auch an dieser Front, hervorragend von der Luftwaffe unterstützt, den täglich in mehreren Wellen vorgetragenen sowjetischen Panzer- und Infanterieangriffen und dem Massenfeuer der Artillerie sowie dem Bombardement der Luftwaffe des Gegners unerschütterlich stand.

Es hat nicht an Anstrengungen bei den Sowjets gefehlt, nach einstimmigen deutschen Vorbild wiederum einen „Kessel von Smolensk“ zu bilden. Zu diesem Zweck vor allem über Jelnya und Demidow unter-

Fast 200.000 Brt in 24 Stunden

Berlin, 8. Oktober. Der bereits im letzten OKW-Bericht auf Grund der ersten unvollständigen Meldungen andeutete Erfolg deutscher Kampffliegerverbände gegen einen feindlichen Geleitzug vor der afrikanischen Küste läßt sich jetzt in seinen vollen Ausmaßen übersehen: es handelt sich danach um einen der größten und schwersten Schläge von denen der feindliche Nachschubverkehr im Mittelmeer bisher durch deutsche Flugstreitkräfte getroffen wurde. Nicht weniger als 16 Handelsschiffe und Transporter wurden in Sichtweite der algerischen Küste am Abend des 4. Oktober durch Fliegerbomben und Torpedos beschädigt bzw. ausgeschaltet. Unter den getroffenen Einheiten befinden sich mehrere große Truppentransporter, die neue Kräfte an die europäische Südfestung bringen sollten. Nimmt man zu diesem neuen, außerordentlichen Ergebnis unserer Luftwaffe den im gleichen Seeraum erzielten jüngsten U-Boot-Versenkungs-Erfolg von 59.000 Brt hinzu, dann wird die verstärkt aufflackernde britisch-amerikanische Nervosität verständlich, die bereits zu neuen kräftigen Erhöhungen der Versicherungsprämien für Seetransporte geführt hat. Im Verlauf von etwa 24 Stunden büßte der stärkste angestrenzte Tonnageraum der Alliierten im Mittelmeer damit annähernd 200.000 Brt ein, die dauernd oder auf lange Zeit für den Nachschub nach Südtalien ausfallen.

London: „Sowjetoffensive gestoppt“

Stockholm, 8. Oktober. Der britische Rundfunkkommentator Patrick Lacy gab ein Kommentar zur Lage im Osten. Er erklärte, die sowjetische Offensive sei jetzt angehalten worden. Dies sei unvermeidlich gewesen, denn erstens seien die Sowjets jetzt am Dnjepr angekommen und die Überschreitung des Flusses sei mit großen Schwierigkeiten verbunden; zweitens sei es selbstverständlich, daß der Vormarsch einer großen Armee über große Flächen nicht ewig fortgehen könne, da mit der Zeit die Nachschub-schwierigkeiten wachsen, besonders da das rückeroberete Gebiet völlig zerstört war.

Drei Sowjet-Zerstörer versenkt

Berlin, 8. Oktober. Deutsche Sturzkampfflieger errangen im Laufe des 6. Oktober im Schwarzen Meer bei der Bekämpfung sowjetischer Seestreitkräfte einen großen Erfolg. Auf Grund von Meldungen deutscher Aufklärer, die in der Nacht zum 6. Oktober im Schwarz-Meer-Gebiet südwestlich der Krim drei sowjetische Zerstörer gesichtet hatten, wurden von der Morgendämmerung ab Sturzkampfflugzeuge gegen die feindlichen Schiffseinheiten eingesetzt. Sie griffen die sowjetischen Zerstörer wiederholt mit Bomben an und versenkten sie. Unter den versenkten Sowjetzerstörern befand sich der moderne Zerstörer „Charkow“ der im Jahre 1936-37 erbaut wurde. Er hatte eine Wasserverdrängung von 2200 Brt und lief 43 Knoten.

Sowjetbauern „vergessen“ die Ernte

tc. Helsinki, 8. Oktober. Über den Stand der Ernteeinbringung in der Sowjetunion gab der Sprecher des Senders Kuibyschew am Dienstag folgende Einzelheiten bekannt: Zahlreiche Leiter der Kollektivwirtschaften haben das erste Gebot der Landwirtschaft, die Bereitstellung des Getreides für den Staat anscheinend vergessen. Diese Tatsache bedeutet einen unerhörten Verstoß gegen die Interessen des Staates. In zahlreichen, landwirtschaftlich wichtigen Gebieten ist das Getreide in Hunderttausenden von Hektar bis heute noch nicht abgemäht worden. In anderen Gebieten wieder wurde es noch nicht gedroschen, was zu beträchtlichen Verlusten führt. Besonders alarmierend ist die Lage in dieser Beziehung in Sibirien und in den Wolgagebieten.

Starke U-Boot-Besorgnis in den USA

Madrid, 8. Oktober. Wie aus New York gemeldet wird, hat die wieder zunehmende Aktivität der deutschen U-Boote in den Vereinigten Staaten starke Besorgnis hervorgerufen. Die letzten Verlustziffern lösten in der Öffentlichkeit, der Presse und Rundfunk, da stets weismacht wurde, daß die U-Boot-Gefahr endgültig gebannt sei, einen starken Schock aus. Wie stark die U-Boot-Psychose bereits wieder umschlugen hat, beweist auch die Haltung der nordamerikanischen Versicherungsgesellschaften, die jetzt ihre von 15 auf 5 v. H. herabgesunkenen Seepremien erneut erhöht und weitere Steigerungen angekündigt haben.

Wall-Street-Interesse an Europas Industrien

Emigranten wollen Besitz ihrer früheren Heimatländer an Juden verschachern

Stockholm, 8. Oktober. Nordamerikanische und britische Banken sind, nach Meldungen schwedischer Handelszeitungen, mit Vertretern der Emigrantenregierungen in Verbindung getreten und haben diesen Vorschläge zum Erwerb von Industrien und Grundbesitz in verschiedenen Ländern gemacht. Die amerikanischen Finanzinteressen, insbesondere die Wall Street, hätten, wie in einer Londoner Eigenmeldung berichtet wird, vor allem Interesse für tschechische Industrieunternehmen. In der „Financial News“ weist Paul Einzig darauf hin, daß die Emigrantenkreise dringend Devisen benötigen.

nommene Umgehungsversuche mißlingen, wobei der bei dem letztgenannten Orte erzielte Durchbruch im Gegenteil noch zu einer Einschließung und Vernichtung der durchgebrochenen bolschewistischen Verbände selbst führte. Von den im Raum von Smolensk kämpfenden deutschen Divisionen sind mehrere verschiedentlich durch besondere Anerkennung im Wehrmachtbericht ausgezeichnet worden, ein Zeichen für den Geist der Truppen, die hier auch in der Defensive Sieger blieben!

Über die von Smolensk führende Autostraße sind die von der Stadt und ihrem Frontbereich gelegenen Versorgungslager sowie die Vorräte industrieller und agrarischer Art zusammen mit der vor den Bolschewisten flüchtenden Zivilbevölkerung in voller Ordnung abtransportiert worden. Smolensk war ein Schwerpunkt der Ostfront,

Bemerkenswert an dieser Meldung ist weniger, daß auch hier das Fell des Bären schon verschachert werden soll, ehe man ihn erlegt hat; denn Derartige erleben wir bei Großmäuern in London und Washington fast Tag für Tag. Hier erfahren die europäischen Völker aber schon im voraus, was ihnen blühen würde, wenn die „Amgot“ oder, wie sie sich jetzt nennt, die „Malt“ jemals bei ihnen regieren würde. Auslieferung aller Produktionsstätten an die Einzugs und Ausbeutung der Arbeiterschaft Europas im Dienst der Wall Street und City, das ist das Kriegsziel, wofür sie kämpfen. Es steht ihnen soweit oben, daß sie bereits jetzt alle Vor-sicht vergessen und damit heraustreten. Doch hat es mit diesen Plänen gute Welle; denn Deutschlands Wehrmacht schirmt Europa nicht allein vor den bolschewistischen Unternehmungen, sondern auch vor den jüdisch-plutokratischen Aasgeiern.

Enttäuschung in London

Bern, 8. Oktober. Der Londoner Korrespondent der „Tat“ meldet: Der deutsche Gegenangriff auf die Insel Kos hat in London eine allgemeine Enttäuschung ausgelöst. Der Besitz dieser Insel, die Rhodos von den übrigen deutschen Stellen im Ägäischen Meer isoliert, hatte hier vielfach die Hoffnung aufkommen lassen, daß die Deutschen gezwungen werden könnten, Rhodos sowas kampflös aufzugeben.

Schätze auf Bäumen / Die duftenden Gaben des Herbstes - die Früchte - Evas Apfel - Symbol der Liebe - Birne - die Raschvergängliche u. a.

So zahllos sie auch sind, so erscheint doch beinahe jede von ihnen vorbestimmt, durch ihre Schönheit besondere Aufmerksamkeit, besonderes Wohlgefallen zu finden. Denn schön sind sie wirklich alle, in ihrer gesunden Fülle, mit ihren von der Sonne gemalten Farben und dem zarten Duft, der ihnen als geheimnisvolles Parfüm von der Natur mitgegeben wird. Und gerade der Herbst zeigt sie auf der Höhe ihrer Reife, denn die Schönen sind köstliche Birnen und Pflaumen, Weintrauben und Rensetten, Melonen und die vielen anderen Früchte, die nach den heißen Liebkosungen der Sommersonne von den milderen des Herbstes letzte Süße empfangen.

Deutsche Gärtnerkunst leistete von jeher Hervorragendes auf dem Gebiete der Obstveredlung. Klima und Bodenschaffenheit sind ausschlaggebend für die Gattung und Sorten der Früchte eines Landstriches. Überall zu finden aber ist der Apfelbaum. Seine jahrtausendealte Kultur machte ihn in allen Gegenden heimisch. Er hat auch eine mystische Vergangenheit wie keine andere Frucht. Von jenem Urahn seiner Art, den Eva dem Adam reichete, übernahm er die Sendung als Symbol der Liebe, der Jugendkraft, der Schönheit, die ihn in der germanischen und antiken Mythologie sogar den Göttern unentbehrlich machte und ihm im Volksglauben und Aberglauben die Rolle des Liebesorakels übertrug. Zahllos sind die Apfelmischungen, mit denen der Herbst Körbe und Säcke füllt. Jede Landschaft hat gewissermaßen ihren eigenen Apfel, jene Sorte, der gerade ihre Bodenbedingungen die beste Möglichkeit zur Fruchtbildung geben.

Wo der Apfel gedeiht, fehlt nur selten die Birne. Ihre volkswirtschaftliche Bedeutung ist allerdings eine bescheidenere, da ihre geringe Haltbarkeit ihre Verwertung erschwert. Die herrlichen Tafelbirnen unserer Heimat gehören zu dem schönsten und edelsten Obst, das unsere Gärten schenken. Aber auch die vielen weniger prunkhaften Sorten, die doch so süß und saftig sind, finden entzückte Genießer.

Fast ebenso allgemein verbreitet wie Apfel und Birne ist die Pflaume. Ihre Kerne konnten schon in Pfahlbauten nachgewiesen werden und heute gehört sie zu den beliebtesten Früchten auf jedem Tische. Rund oder oval, Pflaume oder Zwetschke, dunkelblau mit dem lockenden weißen »Reiß«, gelblich und besonders süß als Renklode, befreit sie gleichermaßen Auge und Gaumen.

Wahrhaft königliche Früchte aber müssen die schweren Trauben genannt werden, die mit ihren hellen oder dunklen Beeren, auf grüne Blätter gebettet, in duftender Reife ruhen. Mehr als tausend Spielarten zählt die edle

Rebe und eine eigene Abteilung der systematischen Botanik, die Ampelographie, befaßt sich mit ihnen. Allerdings, die Weintraube ist auch anspruchsvoll. Sie verlangt viel Sonne, Wärme, mühsame Betreuung, ehe sie ihre kostbaren Früchte bietet.

Und der Sonne und Wärme bedarf auch der Pfirsich, der persische Apfel, der sich gerne in Weinbergen pflanzen läßt, wo er besondere Süße entwickelt. Samten, groß und saftig wird seine Frucht am Späler, das dem Sonnenlichte zugewendet ist. Seine Wärmebedürftigkeit beweist seine nahe Verwandtschaft mit dem südlichen Mandelbaume.

Neben so viel Vornehmheit wirkt die behäbige Melone beinahe ein wenig derb. Dennoch ist sie eine nicht zu unterschätzende wohlsmekende Gabe auf der herbstlichen Obstschüssel.

Wenn auch jede Frucht in ihrer Makellosigkeit als Schönheitskönigin ihrer Art angesprochen werden kann, gibt es doch auch durch

Die Klangwunder von Cremona / Antonio Stradivari zum 300. Geburtstag Der größte Geigenbauer aller Zeiten

Vor 300 Jahren, 1643, wurde zu Cremona in Oberitalien Antonio Stradivari, der größte Geigenbauer aller Zeiten, geboren.

Es vergeht kaum ein Monat, in dem man nicht davon hört oder liest, daß irgendwo eine echte Amati oder Stradivari aufgefunden worden ist. Dieser Meldung folgt oft prompt die Nachricht auf dem Fuße, daß mit dieser Entdeckung das »Geheimnis« der alten, italienischen Meistergeige endlich gelöst worden wäre. In Wirklichkeit handelt es sich bei derartigen Funden häufig um Fälschungen oder Nachahmungen. Das »Geheimnis« des edlen Klanges und Wohlklangs solcher Instrumente aber ist weniger in der Art der Lackierung, als in der Qualität des Holzes und der Behandlung durch ihren Besitzer begründet.

Der größte Geigenbauer aller Zeiten war der Italiener Antonio Stradivari, dessen Geburtsdatum bis heute umstritten blieb. Früher glaubte man, daß der Meister 1644 oder gar erst 1686 in Cremona das Licht der Welt erblickt habe. Aus einer Eintragung in dem echten Instrument des Geigenvirtuosen Adolfo Busch geht jedoch hervor, daß Stradivari 1643, also vor nunmehr dreihundert Jahren, geboren wurde. Der große Italiener, der einer alten Cremoneser Patrizierfamilie entstammte, war ein Schüler von Nicolò Amati, zeichnete seine ersten, für diesen Meister angefertigten Violinen noch mit dessen Namen, verheiratete sich 1667 und fing wohl um diese Zeit an, für

Wahl erkorene Schönheitsköniginnen. In kleinen Papierschüsseln hatten die Anwärterinnen auf diese Auszeichnung des Richterspruches. Neben ihnen, im wassergefüllten Glase, steht ein Zweig ihres Baumes. Nach gewissenhafter und eingehender Prüfung, die nicht nur auf die Schönheit, sondern auch vor allem auf Vitamin- und Zuckergehalt und andere für die Auswahl zur Zucht wichtige Eigenschaften erfolgt, werden die schönsten Früchte mit Preisen ausgezeichnet. Dies geschieht z. B. auf den Marillenschauen, die zur Hebung der Obstkultur veranstaltet werden.

Und da wir bei dem Obstsegen des Herbstes der Aprikose, der »Frühreifen«, uns schon im Sommer Beschenkten gedachten, wollen wir die Kirsche gleichfalls nicht vergessen, die uns als eine der ersten ihre lockenden Früchte reifen läßt und die uns im Winter mit ihren »Barbarazweigen« am warmen Ofen das Blühen der Frühlings vorzaubert, indes wir beglücklich die reichen Gaben des Herbstes, vor allem unsere rotbackigen Äpfel, verzehren.

Marie Tomas.

eigene Rechnung zu arbeiten. Stradivari hat volle dreißig Jahre dazu gebraucht, seine Kunst des Geigenbaues zu höchster Vollendung zu entwickeln. Er wählte für den Boden, das Griffbrett und die Zargen seiner Meisterinstrumente ausschließlich Ahornholz, während er für den Steg, die inneren Versteifungen und die Wirbel Pappelholz verwandte. Dieser sorgfältigen Holz Auswahl sind wohl die wunderbare Klangfülle und Tonreinheit zu verdanken, die den Geigen Stradivaris Weltberühmtheit verschafften. Der Meister baute jedoch nicht nur Violinen, sondern auch Bratschen, Celli, Gamben, Gitarren, Lauten und Mandolinen. Die letzte uns bekannte Geige von seiner Hand trägt die Jahreszahl 1730. Stradivari, der mit seinen Instrumenten noch zu Lebzeiten märchenhafte Summen verdiente, starb am 18. Dezember 1787 in seiner Heimatstadt Cremona.

Sein Werk wurde von seinen beiden Söhnen Francesco und Omobono fortgesetzt. Letzterer scheint allerdings mehr mit der Beschaffung des Materials und dem Vertrieb, als der Herstellung der Instrumente zu tun gehabt zu haben. Beide Söhne wurden nach ihrem Tode in dem Grabe beigesetzt, in dem schon ihr großer Vater ruhte. Es ist in diesem Zusammenhang bemerkenswert, daß die Wiege der berühmten italienischen Geigenbaukunst im deutschen Alpenraum stand. Kaspar Tiefenbrucker, der 1514 im Lechtal bei Füssen geboren wurde, war der Mann, der sie begründet hat. Seine Nachkommen und Schüler eröffneten nicht nur in Italien, sondern auch in Frankreich und der Schweiz eigene Werkstätten. Namentlich Amati, Guarneri und Stradivari bauten ihre Kunst auf den Erfahrungen und dem Wissen auf, das der deutsche Geigenbau ihren Landsleuten vermittelt hatte.

Wußten Sie schon...

... daß es in England vom 12 bis 16. Jahrhundert Söldnertruppen gab, die wegen ihrer mangelnden Disziplin und besonderen Zügellosigkeit von der Bevölkerung »Tausendteufel« und »Schinder« genannt wurden?

... daß man ursprünglich unter dem Wort »Museum« einen Musentempel verstand, einen überhaupt den Museen, also den Künsten und Wissenschaften geweihten Ort?

... daß Nitroglycerin, das man eigentlich nur als gefährlichen Sprengstoff kennt, auch zu Arzneiwecken, und zwar in alkoholischer Lösung oder Tablettenform gegen Migräne verwendet wird?

zu lernen, in sich trägt. Denn wie kaum in anderen Sparten der Kulturarbeit ist die Gefahr des Absinkens einer gesunden Kultureinrichtung zu einer solchen der Zivilisation gegeben.

In dieser Erkenntnis hat der Gauleiter den Zweckverband des Kärntner Musikschulwerkes gegründet, dem die Landräte, Oberbürgermeister und Bürgermeister der Kreisstädte und größeren Siedlungen des Gaues wie die Vertreter der Kultureinrichtungen und der einzelnen Gliederungen der NSDAP im Gau angehören. Das Musikschulwerk hat den Auftrag, in allen größeren Orten Kärntens Musikschulen für Jugend und Volk zu errichten, welche die musizierfreudige Jugend in breiter Form zu erfassen haben, neben Kunstinstrumenten auch Volksinstrumente zu pflegen, gemeinsames Singen und Musizieren zu üben und die Grundlagen für die Musik-Fachschulen der Kreisstädte zu bilden haben, welche eine gehobene Ausbildung in allen Musikfächern ermöglichen. Über die Kreismusikschulen ragt nun schließlich der Oberbau der Landesmusikschule, das derzeitige Konservatorium in der Gauhauptstadt, mit Kompositionsklassen, Ausbildungsklassen, Opern- und Chorschule, Collegium musicum und Musikerzieherseminar für die höhere und berufgerichtete Ausbildung. Diesen Musikschulen zur Seite steht die Gebietsmusikschule der Hitler-Jugend in St. Andrä im Lavanttal, die ausschließlich Berufs- (Orchester-) Musiker heranzieht. Aus diesem Aufbau geht hervor, daß alle Musikschuleinrichtungen auf das engste mit der Hitler-Jugend und der Deutschen Arbeitsfront zusammenzuarbeiten haben, weil sie einerseits die Jugend wie auch das schaffende Volk musikerzieherisch zu erfassen haben, andererseits den Singscharen und Musikzügen wie Betriebskapellen den Nachwuchs zu stellen und ihn zu schulen haben.

Der Musikverein für Kärnten selbst wurde vom Gauleiter im Vorjahre mit neuen, erweiterten Aufgaben betraut. Er hat in seiner Konzertabteilung das gesamte Musikaufführungswesen zu betreuen, für wertvolle Konzerte in der Gauhauptstadt und in den Kreisstädten wie

Unser SCHATZKÄSTLEIN

GEORG STAMMLER

Sprüche von Gott und göttlichen Dingen

Darinnen liegt eben die Tragik der Menschlichkeit! Von Gott ewig bewegt, aber auch ewig an ihm irrend, sucht sie ihn ewig wieder festzuhalten. Und sie merkt nicht, daß im Festhalten eben die Entfremdung liegt; daß ein sicherer und eingefangener Gott nichts ist als ein affender Schatten — während das Wesen ungeschaut und unerkannt über die Berge schreitet und sich ewig nur dem Wesen offenbart.

*

Gerade die höchsten, also aus der Ewigkeit stammenden Wahrheiten werden insofern wieder zur Augenblickssache, als man es nur augenblicksweise auf ihrer sternenhafte Höhe aushält; sie nur in Spannen wirklich begreift, das heißt umgreift, im vollen Umfang ihrer Verästlungen auskostet. Es geschieht vor uns in solchen Augenblicken wie ein plötzliches, weltweites Aufdämmern und Einklingen von uraltem gewaltigen Daseinsmächtigen; das, sobald man ihm mit den Blicken nachspüren will, wieder verleuchtet und uns im Dunkel zurückläßt. Aber in der Seele bleibt etwas von dem Bilde stehen, und dies kurze Schauspiel in seiner geisterhaften Unausmeßbarkeit ist es hernach, das den Weg in die Lebensweiten bestimmt.

*

Es ist töricht, die Erde zu verachten, weil man den Himmel ergreifen will. Denn was ist er ohne seine Werkstatt; ohne diese knisternde, flammenzeugende Berührung! Nur im Leuchten der Dinge wird Gott sichtbar.

*

Daß der Mensch für sich selber etwas sein will, das macht ihn klein. Überall, wo er Weg, oder wo er Beauftragter ist, gewinnt er Größe.

*

Wo ein Mensch sich hinstellt, um Ordnung zu gebieten, steht er für Gott. Diese Platzherrschaft muß er im Gewissen tragen, oder er wirkt Verhängnis.

*

Wer vor dem reinen Antlitz steht und die Furchen und die Bewölkung in der eigenen Seele spürt, der kann nur tief schmerzlich die Blicke senken; oder auch er wird sie um so inniger emporschlagen und sein ganzes Wesen wird Bitte und Liebe sein: nimm mich hin, gib dich mir!

Und dann wieder mit diesem Herzen voll Liebe hinein in Dunkel und Schmutz und Arbeit, und fest zugepackt und gerungen und nicht gefragt, was wird aus mir, oder wie bleiben meine Hände!

Daran liegt wirklich nicht so viel, auch wenn nichts, gar nichts in deinem Werke rein aufgehen will. Ewiges Leben ist eine Macht, die nicht rechnet, sondern leuchtet.

*

Hier stehe ich, ich kann nicht anders. Das ist der Trotz und die Macht, die jeder echte Lebensstreiter in sich trägt! Nennst es Ehre, nennst es Wesenstreue, nennst es Gewissen; nur aus diesem letzten, schweren und doch so unabhängig frohen Müssen heraus erneuert sich die Welt.

Mikrobe im Wartezimmer / Geschichte eines begreiflichen Mißverständnisses Von Sieffen Stagg

Thomas Blasius war ein unglücklicher Wurm. Seine Gestalt war schlank wie ein verschämter Haferstrohalm, die Arme hingen schlaff und müde neben einem halbeingedrückten Brustkasten herunter, sein Gesicht war fahl, seine Knie ausgemergelt.

Nicht nur sein körperlicher Zustand aber ließ sehr zu wünschen übrig. Man sah Thomas Blasius selbst bei totaler Dunkelheit auf fünfzig Schritt Entfernung an, daß er seelisch litt. Nicht nur, daß er seelisch litt, sondern, daß er geradezu gebrochen war.

Thomas Blasius war krank.

Da Thomas außerdem Mitglied einer Krankenkasse war, ging er oft zum Arzt. Seine bessere Hälfte begleitete ihn auch getreu auf diesen seinen Lebenswegen.

Immer, auch diesmal, wurde er vom Doktor gründlich untersucht. Dann meinte der Bebrillte:

»Wissen Sie, mein lieber Herr Blasius, ich

würde Ihnen ja gerne helfen. Aber ich muß heute einmal ganz offen zu Ihnen sprechen: Jahrzehntlang hat eine heimtückische, böseartige Mikrobe Ihnen die besten Lebensäfte ausgesaugt. Jahrzehntlang hat sie an Ihnen genagt, Ihnen das Dasein mit allen möglichen Unannehmlichkeiten erschwert und verbittert, Jahrzehntlang Ihren Körper und wohl auch Ihre Seele gequält.«

Thomas Blasius blickt auf den Doktor und nickt.

Der Arzt redet sich immer mehr in Aufregung.

»Und diese zähleibige Mikrobe, gegen die noch keine Medizin erfunden und kein Kraut gewachsen ist, gegen die wir stets vergeblich ankämpfen, dieses elende Biest also...«

Das wird selbst Thomas Blasius zu viel.

»Mäßen Sie sich, Herr Doktor,« meinte er beschwichtigend. »Sie könnten uns hören. Sie sitzt draußen im Wartezimmer!«

Da Musikleben in Kärnten / Von Anton Anderjoh

Am Freitag den 8. Oktober wird Gauleiter Dr. Friedrich Rainer den Musikpreis des Gauleiters der NSDAP in Kärnten verleihen, der im Vorjahre erstmalig von der Gebietssingschar der Hitler-Jugend Kärnten erworben wurde. Aus diesem Anlaß veröffentlichen wir folgenden grundlegenden Artikel über das Musikleben in Kärnten.

Der Gauleiter in Kärnten hat verschiedene Einrichtungen geschaffen, die bestimmt sind, dem Kärntner Musikleben neuen Antrieb zu geben. Er knüpfte einerseits an bestehende Einrichtungen an, ließ sich andererseits aber auch von neuen, anderwärts bewährten Einrichtungen leiten und schuf schließlich auch vollkommen Neues, das von starken Impulsen getragen, die Voraussetzungen für vielversprechende Aufstiege in sich trägt.

Eine gute Überlieferung wies in Kärnten seit vielen Jahrzehnten das Gesangsweisen auf, das auf der Vorliebe des Kärntners für sein heimatisches Lied fußt, jedem Volkslied, das in seiner Artelgenheit einmalig im ganzen deutschen Sprachgebiet ist. Durch seine Neigung zum Akkordlichen mußte seine Glanzzeit mit der Entwicklung des Männerchorwesens im deutschen Lande zusammenfallen und es ist aus diesem Grunde keine Zufälligkeit, daß wir der Blütezeit des Kärntnerlieds gerade um die Jahrhundertwende begannen, in der sich eine große Zahl von Sängerrunden und Männergesangsvereinen in allen größeren Siedlungen des Gaues bildeten, die dem deutschen Lied, vor allem dem Kärntnerliede huldigten. Diese Sängerschaften wurden geradezu der Hort und die Pflegestätte des Kärntner Volksliedes, da viel stärker als in anderen deutschen Gauen die Sängerbünde sich um das bodenständige Volksliedgut annahmen. Bald bildeten sich in diesen Sängerrunden einzelne Quartette und Quintette, die sich fast ausschließlich zum Singen des Kärntnerliedes in gemütlichen Stunden unter der Dorfllinde, im eigenen Haus oder in einer Gaststube zusam-

menfanden bald waren diese Quartette und Sängerkreise die Gründungszellen für die Sängerschaften und Männergesangsvereine. Immer neue Lieder befruchteten dieses selbstlose begeisterte und begeisterte Singen, so daß Kärnten in einigen wenigen Jahrzehnten sich einen Stock von heimatischen Liedern ersang, wie er in anderen Gauen — vielleicht noch mit Ausnahme der Steiermark — fremd ist. Hierin zeigt sich die große Vorliebe des Kärntners für das Singen, die nur in den Tirol zugewandten Tälern etwas zurücktritt, dort der instrumentalen Kapellenmusik den Vortritt lassend. Das Singen schien das instrumentale Musizieren geradezu zu unterdrücken. Aus diesem Grunde ist es nicht verwunderlich, daß wir in Kärnten viel weniger Bläser und Volksgeiger aufzuweisen haben als unsere Nachbaralpengeue. Da aber auch in Kärnten für die Blasinstrumente gute Voraussetzungen in der ländlichen Bevölkerung vorhanden sind, soll in der künftigen Zeit durch Einführung von eigenen Bläserklassen in den Kreismusikschulen dem Streben nach Vermehrung der Instrumentalisten Rechnung getragen werden.

Von diesen offen daliegenden Tatsachen ausgehend, hat der Gauleiter, überzeugt von der hohen Musikbegabung des Kärntners, Einrichtungen geschaffen, die bestimmt sind, die Voraussetzungen für eine neue Blüte des Kärntner Musiklebens zu bilden. Es ist klar, daß man einem Volke mit einer Überfülle auch bester Konzerte ohne musikalische Schulung und ohne gute Musikschulen nur äußerlich dient. Die Kultur wäre in diesem Falle nicht eine organisch gewachsene, sondern eine nur äußerliche, die bei einer einmal eingetretenen Unmöglichkeit, die Konzerte in gleicher Zahl und Qualität fortzusetzen, sehr bald bedenklich absinken würde. Eine gute, gründliche Musikschulung hat die Jugend des Gaues in möglichster Breite zu erfassen und das künftige, ideale musikhungrige Publikum heranzuziehen, das aus dem eigenen Musizieren das Verlangen, die höheren Werke der Musikliteratur kennen-

auch für einen entsprechenden Künstleraus-tausch zu sorgen, kurz das Kärntner Konzert-leben neu und erfolgreich zu befruchten. In der Abteilung für Musikerziehung ist eine gedeihliche Zusammenarbeit aller Musikschuleinrich-tungen des Gaues im Verein mit den Privat-erziehern herzustellen, die Ziele der Musik-erziehung im Gau herauszuarbeiten und eine Nachwuchs-förderung zu betreiben, die der großen Musikbegabung des Kärntners ent-spricht. Die Abteilung III des Musikvereines hat den heimischen Komponisten Betreuungs-stelle zu sein, die Aufführung ihrer Werke zu fördern, Musikbegabungen ausfindig zu ma-chen und sie einer Ausbildung zuzuführen, wie auch die musikwissenschaftliche For-schungsarbeit vorzutreiben, Arbeiten, For-schungsergebnisse und Musikwerke von Kärnt-nern zu veröffentlichen und zugänglich zu ma-chen.

Hand in Hand mit diesen Einrichtungen wird die Kärntner Sängerschaft arbeiten, der nach dem Kriege Aufgaben zufallen werden. Sie unterhält heute in Klagenfurt bereits einen ansehnlichen Städtischen Chor, der bei grö-ßeren Choraufführungen vor die Zuhörer-schaft tritt. Es sollen auf diese Weise auch die erwachsenen Sangesfreudigen dem akti-ven Musizieren erhalten bleiben, und ihre Lust, die lebendigste Form der Musik, den Chor-gesang zu treiben, gefördert werden.

Zur Förderung aller dieser Bestrebungen, die naturgemäß im Kriege etwas gehemmt sind, aber nach dem Kriege um so sichtbar auf-blühen und in Erscheinung treten werden, hat der Gauleiter den Musikpreis des Gauleiters der NSDAP in Kärnten gestiftet, der im Vor-jahre erstmalig verliehen wurde. Erster Preis-träger war die Gebietssingschar der Hitler-Jugend Kärntens für ihre Verdienste um die Chorlied- und insbesondere Heimatliedpflege, die weit über die Grenzen des Gaues hinaus Anerkennung gefunden hat.

Am 8. Oktober wird nun zum zweitenmal der Musikpreis des Gauleiters verliehen, der allen Musikschaffenden Kärntens ein Ansporn sein soll, in den kommenden Jahren zu den Preisträgern zählen zu dürfen.

Ostre kazni za narodne škodljivce iz Gorenjske

Smrtna kazen in ječa za saboterje vojnega gospodarstva - Jasen opomin in zadnje svarilo vsem

Strafkammer für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains je po večdnem razpravljanju proti 21 obtožencem iz Gorenjske, ki so zakrivali obširno veriženje in hude prestopke proti predpisom ureditve o potrošnji razsodilo sledeče:

Peter Popovič, premožen žagar in mlinar v Heiligenkreuzu je bil radi neopravičenega nakupa več tisoč pik oblačilnih nakaznic in prodaje istih, radi neopravičenega nakupa tkanin, usnja in moke in prodaje po pretiranih cenah obsojen kot narodni škodljivec na smrt. Melitta Engelsberger, nastavljenka pri Wirtschaftsamt v Krainburgu je bila kaznovana radi zlorabe uradne oblasti, tatvine več tisoč pik oblačilnih nakaznic in neopravičene oddaje istih kot narodna škodljivka na dosmrtno ječo, Franz Schöber, trgovec v Priestau, radi neopravičenega nakupa in prodaje pik oblačilnih nakaznic kot narodni škodljivec na deset let ječe in 10.000 RM denarne kazni, Franz Debelak, mlinar v Laaku, radi neopravičene prodaje 7.200 kg pšenične moke po pretiranih cenah in radi napačnega vpisa v seznam, ki ga je predložiti Ernährungsamtu, kot narodni škodljivec na osem let ječe in 10.000 RM denarne kazni, Franz Rotter, trgovec v Neumarktlu, radi prodaje tkanin po pretiranih cenah kot narodni škodljivec na šest let ječe in 5.000 RM denarne kazni. Ostali obtoženci, ki so zakrivali manjša kazniva dejanja so bili kaznovani po uredbi o vojnem gospodarstvu na zapor in denarne kazni. Petru Popoviču, kateri je bil glavni krivec, je bilo zaseženo vse premoženje.

Medtem ko se nahaja nemški narod v

usodnem boju, ko nemško domovina ustvarja z uporabo vseh moči potrebna orožja za fronto in ko mora trpeti pri tem še pomanjkanja, ki so v zvezi z vojno, so obtoženci izrabili splošno stisko, da se z vojno obogate. Ta tip ljudi je v splošnem poznan iz prve svetovne vojne in je bil tudi vzrok zloma leta 1918. Naučili pa smo se iz prejšnjih izkušenj in smo skušali sedaj od začetka vojne dalje to zlo radikalno iztrebiti, radi česar smo izdali zakone in uredbe, ki se zde na prvi pogled zelo stroge. Toda z ozirom na to, da so bile te uredbe izdane za zaščito splošnosti, se pokaže upravičena ostrost, kajti kdor hoče z vojno zaslužiti,

je narodni škodljivec, ki nima nobenega smisla za narodno skupnost. Kdor pa se navzlic splošno znanim ostrim predpisom vključ temu udejstvuje kot vojni dobičkar, zasluži vso ostrost zakona. Pri obtožencih gre vseskozi za prebivalce Gorenjske, torej ozemlja, ki pozna vojno šele največ dve leti in kateremu je v pogledu žrtev in pomanjkanj vojna doslej skoro popolnoma prizanesla. Če se tedaj obtoženci, ki so v ostalem vsi premožni ali pa vsaj žive v urejenih gospodarskih in finančnih razmerah, hočejo obogatiti z vojnimi razmerami, je to tem bolj kaznivo, ker se ne morejo niti opravičevati s stisko.

Kmečko poklicno vzgojno delo v Kärntnu

Spisal Gaubeauftragter za kmečko poklicno vzgojo, kmet Alfred Falkner

Gauleiter in Reichsstatthalter dr. Friedrich Rainer je otvoril v četrtek, 7. oktobra 1943. v Kammernsalku v Klagenfurtu kmečko vzgojno delo za Gau Kärnten. Ob tej priliki objavljamo sledeče:

Dne 29. novembra 1942. je naznanil Staatssekretär Backe na vелеmanifestaciji Reichsgau Wartheland v Posnu »kmečko poklicno vzgojno delo«, ki naj ga izvede NS DAP. Reichsnährstand, torej kmetstvo, HJ in šola naj bodo v ozkem sodelovanju nosilci poklicnega vzgojnega dela. Naloga poklicnega vzgojnega dela se poda s kratkim pogledom nazaj na biološki razvoj in sedanj položaj nemškega naroda. V preteklosti je izkoristil liberalizem enostransko nudeč prednost vsem pridobitvam tehnike in znanstva vsa sebična stremjenja in pri tem izpodrival na domačih tleh vkoreninjeno

kmetstvo. Tega ni mogel izbrisati niti navidezni procvit začetkom 20. stoletja; tako je pač z velikanskim podvigom tehnike vedno bolj rastoče industrije zavetela razgibana svetovna trgovina, ki je pokazala posameznim narodom že hude biološke škode. Šele leto 1933. je prineslo spremembo. Rabimo pa ljudi, da imamo za obdelovanje zemlje zadosti delovnih moči na razpolago. Poleg tega je nemška oborožena sila pridobila nadaljnji prostor na Vzhodu. Plug mora to obdržati, kar je zasedel meč.

Kot nadaljnjo veliko nalogo poklicnega vzgojnega dela smatramo pridobitev in vzgojo nemških ljudi za velike naloge Vzhoda in Jugovzhoda. Sredi vojne se pridruži sedaj še pripravljajno delo za povojni čas. Prostoren prostor je odprt za velikomemški Reich in narod stoji pred načelnim obratom svoje zgodovine. Nemško gospodarstvo in prehrana sta se ukoreninila, sedaj morajo prirediti ljudje svoj življenjski način in kulturo svoji domači zemlji, kajti v njej je vkoreninjena polna moč naroda. Šele potem, ko se bo ukoreninil celokupen narod v mestih in na deželi in postane kmečki v vsem svojem žitju in bitju in se ne bo kmečko delo več zaničevalo in omalovaževalo, bo zadostilo kmetstvo tudi zopet svojim narodnim nalogam, da je vrellec in prehranjevalec nacije. Zato si je poklicno vzgojno delo zastavilo veliki cilj, da popelje ves narod na njegov kmečki izvor. Zato hoče:

1. vzbuditi domače, s krvjo povezane občaje in šege,
2. ohraniti kmečko mladino deželi,
3. zopet pridobiti meščane, ki še kmečko mislijo in čutijo, za deželo in
4. tako izobraziti in vzgojiti vse, ki služijo domači zemlji, da bodo kasneje postali svobodni kmetje na lastni grudi in zagotove s svojimi otroci bodočnost.

Z odvracanjem od dežele je ozko povezano podcenjevanje kmečkega dela in obenem duševno pomeščanje pojmovanja življenja in načina življenja samega. Zato je neodložljiva nujnost, da se povede celokupen narod nazaj h kmetstvu. Naše vasi morajo svojo kulturo aktivirati. Nemška vas mora postati ogledalo nemške narodnosti. Vaško življenje z vsemi svojimi šegami in navadami in svojimi praznovanji, posebno naše gorske kmečke vasi zahtevajo za svoje praznike popolnoma drugačno oblikovanje kot mesto. Meščan išče po delu razvedrila, da se odpočije, kmet hoče zbiranja in premisleka. Dobre stare šege in navade so vkoreninjene v kmetstvu, na njihove prvotne oblike hočemo navezati. Toda vse te velike naloge se morejo izvesti samo, če se nam kljub vojni posreči, da se uredi vprašanje podmladka na deželi. Nemško poljedelstvo zahteva letni podmladek 200.000 mladeničev. V zadnjih letih se je temu samo polovično lahko zadostilo.

Reichsamt za kmečko ljudstvo je v spoznanju tega položaja pokrenil v ozkem sodelovanju z Reichsnährstandom priprave za ustanovitev poklicnega vzgojnega dela. Z neutrudnim delom se trudijo uradi Reichsnährstanda in HJ v tej dobi ustanovitve. V prvem polletju 1943 se je intenzivno vabilo za kmečke poklice. Če se je v enem Kreisu posrečilo, da se je uvedlo 93 odstotkov šolozapuščajočih, ki izhajajo iz poljedelstva, v redno učno razmerje, je to majhen dokaz za živahno delovanje. Popisu mladeničev sledi odgovarjajoča oskrba po taboriščih za prosti čas, šolanjih, obiskih posameznikov itd. Če bi hoteli v Kärntnu to knjižiti kot uspeh, potem bi bilo bolje, da bi poklicno vzgojno delo ne bilo ustanovljeno. Kajti ti uspehi so samo nadaljevanje že večletnega dela, ki je bilo nekaj bolj močno. Veliko je bilo že storjenega; služba na kmetih, leto, prebito na deželi, Reichsarbeitsdienst, so nastali in pridno pomagajo. Reichsamt für das Landvolk je ustanovljen in upamo, da se nam posreči, da ohranimo in pridobimo v bodočnosti deželi potrebne ljudi. Poklicno vzgojno delo jih bo izobrazilo in kmečko delo bo postalo poklicno delo. Da se morajo napraviti sedaj novi učni obrati, da se lahko mladeniči svojemu stanju izobrazbe ustrezno nadalje izobrazujejo, je velika naloga bodočnosti. Nadalje morajo biti izšolani in še izobraženi za svoje naloge učni gospodarji in učne gospodinje.

Mestna in kmečka mladina se morata seznaniti z mnogimi poklicnimi možnostmi v poljedelstvu, pa tudi odrasli se morajo aktivirati za nastopajočo dobo, ko nastopi velikomemški Reich kot kmečka država svojo pot v bodočnosti. Pričakujemo, da se nihče ne odtegne tem velikim nalogam. S sodelovanjem stranke, šole in vseh, ki jim je po-verjena vzgoja, mora veliko delo uspeti.

Diplom.-Optiker C. KRONFUSS

Klagenfurt, Bahnhofstraße 15

Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen

Prve posledice nemške obrabne strategije

Ob koncu tretjega meseca velike sovjetske poletne ofenzive je trenutno brez dvoma nastopil odmor v važnih odsekih boja. Sovražnik je sicer, sledeč naravno nemškimi odmikanjem, na mnogih mestih dosegel Dnjeper in tu poskušal, priti čez to široko in večkrat zamočvirjeno reko; njegova topogledna prizadevanja pa so obličala. V ozemlju, kjer se izliva Pripjet, kakor tudi v prostoru zahodno od Smolenska poskušajo Sovjeti še prodreti, toda gledano v celoti se izkaže Dnjeper kot velika zapornica, ki vsiljuje sovražniku novo postavitev in pregrupacijo svojih sil. S tem stavijo Sovjeti zopet ob začetku svojih trimesečnih naporov, ne da bi dosegli niti en operativni predor ali tudi eno samo odločilno bitko.

Če bi sovražnik v tej bitki na Vzhodu objavil račun dobička in izgube, bi mogel le

malo zapisati na strani uspehov. Sovjeti so sicer lahko poročali, da so zasedli nekaj tucatov mest in nekaj sto vasi, v resnici pa operirajo njihove čete, kakor je poročal nek angleški radijski glasnik, »v po Nemcih ustvarjeni puščavi«. Na drugi strani stoji sovjetske gigantske zgube ljudi in njihove neizmerne zgube materiala vsake vrste. Vodstvo nemških čet je z vso doslednostjo napravilo veliki prostor Vzhoda za instrument svoje obrabne strategije in s tem dalo vojakom vojske na Vzhodu možnost, da so z elastično vođeno obrambo nevtralizirali naval sovražnih mas in sovražnega materiala. Trenutno se še ne more presoditi, kako dolgo bo trajal odmor ob Dnjepru, toda vsako odlašanje med ofenzivo lahko nujno povzroča, da se je treba odreči nadaljnjim napadom.

Rolf Lennar: 87
Spremljevalec, ki ni nevaren
HUMORISTIČEN ROMAN

»...in tako zaključujem svoja izvajanja s tem, da se izjavljam solidarnega z besedami svojega tasta. Slovesno odlagam naslov profesorja in doktorja in prevzamem iz njegovih rok naslov vodečega direktorja. Od danes zanaprej sem torej Schwabe, čisto priprosto Schwabe. Za ožje sorodstvo Bruno. In staršem moje žene bi se rad na tem mestu zahvalil za to, da sem bil sprejet v imenitno Soltmannovo hišo. Anita naj postane srečna. Ljubim jo neizrečeno. Postati mora najsrečnejša žena na svetu. Ona je vsebina mojega skromnega bitja. Ona je iz mene napravila človeka. Ona je...« Opaži, da so se Aniti nevzdržno ulile solze, in se prestrašen usede ter ji skrivši stisne roko pod mizo.

*

Slede srečni dnevi. Samo nekaj še tare Schwabeja, in razglabljal, kako bi poravnal tudi ta račun. »Čuj, Anita — začne, »prav za prav se moram Wernerju vendar zahvaliti za mnogo.«

»Kaj pa?«
»Na primer za tebe.«
Če je Anita poštna, ne more tega zanikati.

»To je pa tudi njegova edina zasluga«
V sporazumu s svojo malo nevesto sklepe, poiskati Wernerja in se z njim spraviti. Stopa po stopnicah do Wernerjeve pisarne in se prijavi, da bi rad govoril z gospo-

dom drom. Hellwigom. Schwabe je njegovo ime:

Werner sedi skromno za masivno pisalno mizo. Ko Schwabe vstopi, vstane. Ne ve, kako bi si razlagal njegov obisk. Schwabe hiti k njemu, mu proži roko in reče:

»Werner! Prisegam ti: ni bila moja krivda!«

Werner mu verjame. Ponudi mu cigarete, in potem govorita o prejšnjem življenju. Schwabe se veseli, da zopet srečno oživlja njuno prijateljsko razmerje. Naravnost ganjen je, ko mu Werner odkrije:

»Ti, veš kaj — prav za prav sem te vzel s seboj na potovanje kot »spremljevalca, ki ni nevaren.«

»In sedaj sem postal smejoči se spremljevalec«. Obžaluje ubogega Wernerja, toda kaj se da tukaj storiti?

»In še nekaj«, nadaljuje Werner, »— da ne bo nikoli več nobene laži med nama — Schwabe je radoveden, kaj še pride.

»Varal sem te še pri neki drugi priliki.«

»Tako?« Schwabe se spozna. Toda dela se, kakor da bi ničesar ne vedel.

»Toda ne namerno!« se razvne Werner.

»Kdaj pa?«

»Imel sem deklo zelo rad. In sama je prišla k meni!«

»Kdo pa?«

»Ursula.«

»Oh?«

»Dobro bi bilo, da sem se z njo poročil.«

Schwabe se sedaj domisli, v eni izmed njegovih desetih tajnoglobokih žepov mora vendar še tičati Ursulina posetnica z njeno telefonsko številko.

»Ti, jaz sem srečal Ursulo.«

Werner je takoj vnet. »Srečal? Ursulo? Ti?«

»Da. Hudimana kje le tiči posetnica?«

»Kje pa?«

»V vlaklu D.«

»Kakšna je pa bila videti?«

»Oh! Prav dobra! Dovršena dama.«

Werner molči. Kakopak o njem nista govorila.

»Govorila sva tudi o tebi«, ga vzpodbuja Schwabe premeteno.

»O meni?«

»To se pravi prav za prav — ona je vprašala po tebi.«

»Po meni?«

»Kako se ti godi. Če si oženjen.«

»Ali je ona omožena?«

»Še ne. Občutek imam, da čaka na tebe.«

»Na mene? Ursula?«

»Da dala mi je posetnico s svojo telefonsko številko, da bi jo ti enkrat pozval po telefonu.«

To je bila laž, ampak blaga. Končno se pojavi posetnica. Močno je že zmečkana, toda Wernerju pomeni čitljiva številka upanje na srečno bodočnost.

»In to mi poveš šele danes?« se razsrdi Werner.

Schwabe razbere iz te njegove ogorčenosti zanimanje za Ursulo, in se veseli za oba. Kar premore on s svojimi slabimi močmi bo storil. Namuzne se:

»No, še vedno je čas za to.«

Werner navija številko ena-ena-ena-ni-čla-štiri. Cisto tiho postane v prostoru. Schwabe se usede k vratom.

Ursula se javi.

Werner tudi:

»Tukaj je Werner Hellwig. Ali si ti o sebo pri aparatu, Ursula?«

»Da... dober dan. Ursula... da, veš kaj, Ursula... Schwabe je namreč tukaj... kako se ti godi? — Ah? — Ti, to me pa zelo veseli — Tako...? tako...«

Schwabe ve, kako se bo pogovor nadaljeval. On si tudi lahko misli, kaj se govori na drugi strani. Vidi, vse je v najboljšem teku. Werner mu kaže hrbet in je čisto poglavljen v telefonski pogovor. Previdno prime Schwabe svoj klobuk, pritisne neslišno kljuko, se prikrine ven skozi ozko odprtino, zapre zopet brezslušno kljuko, tipa po veži, isti manever pri večnih vratih, ta spaka pa zahrešči, toda to mu je vseeno, on skače po stopnicah navzdol, kar po tri naenkrat, in je že zunaj na cesti.

Mimoidoči obstanejo in začudeno gledajo mladega gospoda, ki ima klobuk veselo po strani, si žvižga pesmico in koraka svojo pot.

Schwabe je vesel krasnega vremena in — česa je še vesel —, da ima ljubeznivo ženko in dobrega prijatelja.

Kaj pa hoče še več na tem svetu?

*

To je konec.

Tako je neznatni učitelj iz Schievelbeina v Hinterpomernu zaradi prednosti svojega značaja kljub svojim skromnim kosmatim dohodkom 186.72 RM postal Aniti nevaren in s tem solastnik svetovne tvrdke Soltmann. Vzlic vsem nasprotnim trditvam vsakojakih možnih in nemožnih ljudi se je zopet pokazalo, da ne vlada svetu denar, ampak srce.

Konec.

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 6

Ta vlada je nedvoumno usmerjena srbsko. Hrvatje z Radićem in Srbi iz Hrvatske s Pribičevićem na čelu so izločeni iz vladnih poslov. Vedno bolj pridobiva vlada obeležje, da zastopa srbske interese, opozicija pa hrvatske. Da še več. S Hrvati gredo tokrat tudi Srbi iz bivših avstrijskih pokrajin.

Vlado obtožuje opozicija separatizma in destrukcije. Opozicija grmi proti poželjenju kabineta in strank večine za velesrbsko hegemonijo »Vi hočete državo raztrgati, kličte gospoda iz vladnih klopi opoziciji.

»Vi boste uničili državo z vašo korupcijo in vašim velesrbskim šovinizmom«, kličejo ti nazaj.

Prislo je bilo celó do pretepov. Radić je bil očital vladni s svojim jasnim visokim glasom, da je falzificirala volitve. In oljnati bariton Pribičević mu je sekundiral ob spremstvu levice. Napadajo posamezne visoke uradnike, posamezne ministre. Kot še nikoli prej, izvajata bivaša kompromisna nasprotnika Radić in Pribičević, ki skleneta te dni trdno politično zvezo, z vsemi sredstvi parlamentarne obstrukcije, boj proti vladni.

Tu Srb, tam prečanin (»prečanec«), kakor so se imenovali Hrvatje, Slovenci in Srbi iz pokrajin zahodno in severno od Save in Donave, bivših srbskih mejnih rek.

Ze so bile padle težke žalitve. Besede, ki jih ni bilo več moči popraviti. Besede, ki so vbrizgale strup v valujočo kri obeh skupin, ki so tako ranile. Vedno znova je prišlo do spopadov. Vedno znova je opozicija obdolževala zastopnike vlade, da nameravajo celó s sredstvi izvenparlamentarne diktature hegemonije Velesrbov.

»Mi Srbi smo žrtvovali nad 1 milijon naših najboljših sinov za svobodo te države, za vašo svobodo! In samo nam se morate zahvaliti, da ste danes svobodni!« je zatrjeval z glasom najvišje ogorčenosti nek govornik večine.

»Vi ste nas napravili za sužnje, osvobodili smo se mi sami, dokler niste vi položili svoje roke na nas«, je donelo ravno tako ogorčeno zopet od levece nazaj.

»Gore srbskih kosti so označile meje te države!«

»Kaj stanejo vaše kosti? Hočemo vam jih plačati, da ne bomo morali vedno tega poslušati!«

In med dejanskim spopadom med levo in desno je bila prekinjena seja. Težko so mogli ločiti bojujoče se drugega od drugega. Potegnili so samokrese, tako se je zatrjevalo pozneje.

Odtod težko, razburjeno razpoloženje, v katerem so se poslanci dne 20. junija 1928. l. premikali iz raznih klubov do sejne dvorane. Zato kratka, sovraštva polna prerekanja, ki so se razvijala že na hodnikih, na stopnicah, kot huda bliskavica pred veliko vremensko katastrofo.

V klubski sobi radikalne stranke je stal čokat, širokoplec, trdovraten mož. Crni lasje so mu pokrivali robato lobanjo. Pod košatimi obrvmi bodeče, ostre, črne oči. V najostrejših izrazih je bil grmel proti Hrvatom in proti Radiću, obdan po pristaških stranke, ki so mu odobravale vzklkali. S kratkimi, odsekanimi gestami svojih velikih rdečih rok je potrjeval krepke izraze, ki jih je bil izpustil na nasprotnike.

Bil je to Puniša Račić, črnogorski Srb, bivši četnik v času bojev proti turški vladi v Makedoniji. Užival je ugled zaradi svoje bojevitosti odločnosti, ki jo je bil prinesel iz četniškega boja v politično arno. Toda pravega prijatelja ni imel. Bil je vedno predviti, presilovit. In kljub temu se je bila zadnje dni zbrala majhna skupina okrog njega, ki je z njim šuš-

ljala v temnih kotih parlamenta in malih kavarnah ter kovala načrte.

»Zato se je moral staviti predlog, da naj da predsedništvo skupščine Radića preiskati glede njegove duševne nerazsodnosti. Psihiatri bodo brez dvoma morali potrditi, da imajo opraviti z blaznežem«.

»Ali pa ne bo tole na drugi strani preveč razburjalo«, je opomnil nek previdnež.

»Kaj, razburjalo! Kot Srb ne dopustim, da bi me žalili. Sedaj je dovolj tega. Radić mora obmolkniti!«

Račićev plameni predlog je šel od roke do roke. Imel je že precejšnje število podpisov, kot prvi je bil okorni podpis Puniša Račića.

Izpadli Stjepana Radića, tako se je glasilo v

Opozarjamo, da traja zatemnitev odslej od 19. ure zvečer do 5. ure zjutraj.

predlogu, se ne dajo razlagati drugače, kakor samo z duševno neprištevitostjo. Zakon pa prepoveduje, da bi nerazsodni imeli mandat v skupščini. Zato je predsedništvo skupščine, dolžno, da nastopi in da Radića preiskati po psihiatru. Od izida te preiskave bo odvisno, ali bo obdržal svoj mandat ali ne.

»Ta mož je norec, in to vendar ne gre, da bi nekaznovano žalil Srbe v zbornici«, je zaključil Radić in se v spremstvu svojih prijateljev podal v sejno dvorano.

Lep uspeh narodnih slovesnosti Kreisa Radmannsdorf v Kronauu Zahvalni dožetki v Gornjem Posavju

Tudi gorenjsko prebivalstvo je praznovalo velike zahvalne dožetke zadnje nedelje v prekrasnem Kronauu, ki leži ob vznožju Julijskih Alp v višini 850 m nad morjem, z razgledom na krasni 2500 metrov visoki Razor kot predno stražo gigantskega Triglava. Ta dan so se pomešale pestre, žive narodne noše iz gorenjskih dolin z uniformami predstavnikov stranke, države in oborožene sile, kakor tudi množico navzočih civilnih oseb. Da so se vršili ti prvi zahvalni dožetki Kreisa Radmannsdorf ravno v Kronauu, naj bo kmečkemu ljudstvu Gornjega Posavja priznanje in zahvala, ki sta se mu izkazala za njegovo ustvarjanje in za njegovo marljivo službo. Občine Kronau, Ratschach in Lengenfeld stoje v bitki mlečnega izdelovanja na prvem mestu. To dejstvo zopet dokazuje, da je tam, kjer je ena volja, vedno ena pot. S kakšnim veseljem so sodelovali pri oblikovanju prvih zahvalnih dožetkov, so kazali v slavnostnem sprevodu smejoči se dekleški obrazi v prikupnih narodnih nošah, žene vseh starosti, ki sta jim ponoš in veselje sijala iz oči. Veselje zaradi tega, ker so občutile, da Velikonemški Reich razume njih življenj in njih tradicijo in ker čutijo, da kaže globoko pravo čutenje za njihovo slavje. In vse to so oznanjali žareči se obrazi na žetvenih vozovih v slavnostnem sprevodu, ki se je ob

Tukaj je bila debata že v teku. Čisto spre-daj, v prvi klopi centroma, sta sedela Radić in Pribičević, zraven njih Radićev nečak Pav-le Radić. Pribičević, z naprej porinjeno spod-njo čeljustjo pod širokimi debeloustnatimi usti, s čisto črnimi, pretirano načičkanimi lasmi na gladko počesani, nekoliko nazaj upognjeni gla-vi. Nervozno so se poigravali njegovi dolgi prsti na pokrovu pulta. Zraven njega je sedel Stjepan Radić, ki je imel kratkovidne oči z debelimi naočniki čisto tik spisa, ki je ležal pred njim na pultu. Z okroglimi, belimi meh-kimi rokami je, čisto naprej nagnjen, listal v papirjih in tu pa tam izmenjal kratke opaz-ke s svojim nečakom, ki je sedel poleg njega, tog in velik s svojim mršavim, temnim obra-zom asketa.

Zopet je bil vlado obtožujoči govor, ki ga je imel Radićev pristaš dr. Pernar na govorniškem odru. Vedno bolj se je govornik razvel, vedno močnejši so postajali medklici.

Visoki grlni glas Stjepana Radića je vrgel zbadljive, porogljive opazke k sedežem večine. In kadar je boj medklicev vzplamtel prav vi-soko, je skočil tudi Pribičević iz svoje klopi in s potegnjenim kazalcem dal odgovor na klice članov vladne koalicije.

Znenada zadoni oster medklic na klopih des-nice. Radić je bil prekinil govornika. Pernar je pogledal kvišku od svojega lista, ki ga je imel pred seboj. Spoznal je, odkod je bil pri-šel klic. Od Radića, ki je dal pobudo za pred-log, naj se vodjo Pernarjeve stranke proglasi za nerazsodnega, od najbolj brezobzirnega iz-med vseh nasprotnikov.

»Da molčiš!« je zaklical Pernar nazaj. »Ti si ukradel turškimi begom njihove gozdove!« Po vsej dvorani je nastal hrušč. Toda čisto nenadoma, kakor da bi vzniknil iz tal, se je pojavil Radić poleg Pernarja na odru.

»Prekliči, kar si rekel!« je zakričal Radić Pernarju v obraz (Nadaljevanje prihodnjic)

14. uri premikal pred Kreisleiterjem Kreisa Radmannsdorfa. Z zadovoljstvom in vese-ljem je Kreisleiter pozorno opazoval lepo okrašene vozove, katerih okras je pričal o marljivosti kmečkega prebivalstva in zlasti o blagoslovu žetve, ki ga je Vsemogočni podelil temu delu naroda v Velikonemškem prostoru.

Dolgi slavnostni sprevod se je pomikal skozi Kronau in se razvrstil na slavnostnem

ju, da so se kmetje po kratki dobi, v kateri so bili gorenjski kmetje sprejeti v Veliko-nemško narodno občestvo, v pretežni veči-ni ravno iz tega gorenjskega dela popolno-ma uveljavili in s tem sovražnikom Velike Nemčije izbili iz rok njihovo domnevno najostrejšo orožje, izstradanje nemškega naroda. Tudi za bodočnost lahko obljubi v imenu kmetstva svojega Kreisa, da bo ka-kor doslej, napelo vse sile, da se bo zmagovi-to bilo v bitki proizvodnje. Po izvajanjih Stabsleiterja Mayerja so trije skušeni Orts-bauernführerji izročili kot znak svoje za-hvale Kreisleiterju žetveno krono ter sol in kruh. Nato je povzel Kreisleiter dr. Hochsteiner besedo. V velikih potezah je Kreisleiter orisal globlji pomen te velike borbe nemškega naroda, in opozarjal na edinstvene uspehe, ki jih je doseglo nemško kmetstvo ljudstvo in na podlagi katerih je bilo mogoče, ob začetku 5. vojnega leta po-višati krušne obroke in tako dati sedaj nemškemu narodu več kruha na razpolago kot ob začetku vojne v letu 1939. Zahvalni dožetki torej niso samo slavje nemškega kmečkega ljudstva samega, ampak celo-kupni nemški narod se z globoko zahvalo udeležuje tega slavlja. Führer je postavil nemškemu kmečkemu ljudstvu velike nalo-ge in ono jih je izpolnilo v polni meri. Po-sebno je treba poudariti storitve kmetice. Na njihovih ramenih je sedaj posebno veli-ko breme. Kreisleiter je potem poudaril, da ne zadostuje samo pridelovanje, ampak da ima isti pomen kot pridelovanje tudi oddaja. Tudi tukaj lahko z veseljem ugo-tavlja, da Gornjega Posavja ni bilo treba opominjati, ker je v odlični meri izpolnilo svojo dolžnost oddaje. Po besedah Kreis-leiterja, ki ga je gorenjsko prebivalstvo sprejelo s pozornostjo in globokim čustvo-vanjem, je Ortsgruppenleiter s počastitvijo Führerja zaključil uradni del prvih za-hvalnih dožetkov v Posavju.

Sedaj se je začela ljudska veselica, za katere uspeh je zlasti prispeval Kreisaamt za kmečko prebivalstvo in Reichspropagan-daamt s podaritvijo dobitkov za zmagovalce pri streljanju, kegljanju, metanju in ple-

Silka o dožetkih v Kronauu z lepo žetveno krono in s kmetkami v narodnih nošah.

Bild: Kleewein, Klischee: NS-Gauverlag.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

216. STUNDE.

Von.	Od, o, raz, z, s
1. Wovon sprichst Du?	O čem govoriš?
2. Von Dir!	O tebi!
3. Von mir aus können Sie kommen.	Zaradi mene lahko pridete.
4. Von morgen an wirst Du mehr arbeiten.	Od jutri naprej ne boš več delal.
Vor (wo? wann?)	Pred, iz, od
1. Ich warte vor dem Hause.	Čakam pred hišo.
2. Vor drei Uhr komme ich nicht.	Pred tretjo uro ne pridem.
3. Heute vor sechs Wochen war ich in B.	Pred šestimi tedni sem bil v B.
4. Kommen Sie knapp vor der Abfahrt des Zuges.	Pridite tik pred odhodom vlaka.
5. Gebt mir was zu essen, ich sterbe vor Hunger!	Dajte mi kaj jesti, umiram od lakote!
6. Mit warmen Kleidern schützt man sich vor Kälte.	S toplimi oblekami se varujemo pred mrazom.
Zu.	k, h, do, za, o, ob, po
1. Kommen Sie zu mir!	Pridi k meni!
2. Wann gehen Sie zu Bett?	Kdaj greste spat?
3. Der Hund ging von Tisch zu Tisch.	Pes je hodil od mize do mize.
4. Wann ist die Vorstellung zu Ende?	Kdaj se konča predstava?
5. Von Zeit zu Zeit schrieb er mir.	Včasih mi piše.
6. Wir sahen uns zum ersten Mal.	Videla (i) sva (smo) se prvič.
7. Wir sind jeder zur Hälfte beteiligt.	Udeležena sva vsak do polovice.
8. Ich mache Ihnen das zum Geschenk.	To vam podarim.
9. Er ist zu allem fähig.	Vsega je zmožen.
10. Ich wünsche Ihnen alles Gute zum Geburtstag.	Za vaš god vam voščim vse dobro. (najboljše).

travniku na jugovzhodu kraja. Ko je bil Ortsgruppenleiter iz Kronaua dal Kreisleiterju poročilo, in ko so bila dekleta kmetijske šole v Politsehu razvile zastavo, je lengenfeldski Ortsgruppenleiter pozdravil številne častne goste. Po slovesni pesmi »Erde schafft das Neue«, ki so jo zapele Sing-gruppen der Hitler Jugend in taborišča KLV in pomenljivem reku, ki ga je prednašalo učiteljšče Wald, je govoril Stabsleiter Mayer od Kreiserährungsamta Radmannsdorf. Stabsleiter Mayer je javil Kreisleiter-

Zupan občine Görliach izloči prebivalstvo katastralne občine Hart

Po naredbi sefa civilne uprave z dne 21. 8. občini Abling. To je dalo županu občine Hart z veljavnostjo 1. 10. 1943. iz občinskega področja občine Görliach in se priključi mestni občini Abling. To je dalo županu občine Görliach priliko, da se poslovi od prebivalcev katastralne občine Hart in jih pri tej priliki posebno opozori na njihove, s tem na novo narasle pravice kot tudi dolžnosti.

Župan je opozarjal pri tej priložnosti na do-bo, ko se je pred poldrugim letom pri politični vključitvi tega ozemlja poslovi od svojih prebivalcev. Danes pa je že tako daleč, da se je tudi upravno izvršila priključitev Ablingu. Zu-pan se je pri tej priliki zahvalil prebivalcem

zanju. Frauenschaft je dala na razpolago torte in sladkarije za mladino. Za olepšavo slavnosti so si razen prej omenjenih mest stekli zasluge vsa strankina službena mesta in župan, voditeljica okrevališča NSV gđ. Fett in mnogo drugih.

Ti prvi zahvalni dožetki, so popolnoma ugajali domačemu prebivalstvu in so bili začetek vseh bodočih zahvalnih dožetkov, ki jih bo obhajalo gorenjsko prebivalstvo v trdni povezanosti s kmeti ostalega Rei-cha.

te katastralne občine v svojem imenu in ime-nu občine za njihovo stalno pripravljenost za sodelovanje in je označil vse kot dobre in po-štene občane, tako da je lahko trdno prepri-čan, da se bodo priključili z enakim zaupanjem tudi njihovi novi občini.

Občina Görliach izroča svoje občane Harta Ablingu v prepričanju, da mestna občina vse rada sprejme in da bo šla vsem z zaupanjem in razumevanjem na roko. Zupan občine Gö-riach je zagotovil v imenu svoje občine vaša-čnom Harta dobro in tovariško sosesčino in jih je pozdravil kot nove občane mesta Ablinga.

Francoski vladni šef Pierre Laval je izjavil v nagovoru na pariški mestni svet, da ni v svoji politiki napram Angliji nikdar ravnal iz sovraštva, temveč ker se je postavila An-glija vedno med Francijo in Nemčijo.

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:
Am 10. Oktober 1943: Dr. Josef Beschek, Krainburg, Veldes-
er Straße 21. Fernruf 153.

Dokler je sadno drevje golo

Je čas za uničenje pre-
zimujočih škodljivcev s

Selinon- Neu

Dobl se pri:
„HERMES“

ING. J. JANSKA
Krainburg
poleg hotela
„Stara pošta“

Gegen Einkaufsscheine.
Sperrplatten: Buche, Fichte, Panelplatten -
Eichsfelder Sperrtüren.
Ohne Einkaufsschein.
Furniere 0.8 bis 3 mm inländische und ausländische
Herkunft für außen und innen.

HANS TRANINGER

Klagenfurt, Völkermarkter Straße - Ruf 1595

ANTON JESCHE

Schuhherzeugung

Neumarkt - Oberkrain

SEIT JAHRZEHNEN

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

Elektrizitätswerk

V. MAJDITSCH

KRAINBURG

Kinder-Anzüge, Knaben-Anzüge, Burschen-Anzüge
sowie Knaben- und Burschen-Wintermäntel bei

Pickl

Jetzt: Klagenfurt, Kramergasse 8/1 - Ruf 1127

TEXTIL- BRUNA

Krainburger
Textilfabriken

G. m. b. H.
KRAINBURG

Peko

SCHUHFABRIKS- UND
VERTRIEBSGESELLSCHAFT m. b. H.

NEUMARKT

EIGENE VERKAUFSTELLEN IN: NEUMARKT, ASSLING,
RADMANNSDORF, VELDES, CILLI, MARBURG

Vseh ljudi ne
morete vprašati!

Mali oglas

to more. Iakoj doseže vse, ki se zanimajo
za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt,
Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldesstr. 6

Kreissparkasse Krainburg in Krainburg

Genehmigte Devisen-Bank

mit Hauptzweigstellen Laak
a. d. Taier u. St. Veit a. d. Savne

Zeichnungsstelle der öffentl. Bausparkasse
für die Ostmark

Girokonti:

Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr. 4041/3720
Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien
Nr. 10/720

Kärntnerische Sparkasse, Klagenfurt
Postsparkassenkonto Wien Nr. 62.283

Fernruf 149

HANS JARITZ

Offene Handelsgesellschaft — Lebensmittelgroßhandel

Klagenfurt, Heydrichstraße 17

Gegründet 1882 - Fernruf 2464

Großlager in Klagenfurt, Villach, Künsdorf, Traibach-Althofen

Kindersüß
zu bereiten:

Haas- Pudding

Es geht um jede Lichtminute!

Unnötig Licht verbrauchen heißt kriegswichtiger Arbeit Strom entziehen. Deshalb Licht sofort ausschalten, wenn es nicht benötigt wird, und entbehrliche OSRAM-Lampen ausreichend locker schrauben.

OSRAM

viel Licht für wenig Strom!

Vačujte semena
pred pljči!

Morkit

razkužilo je uporabljivo
enostavno in suho kot
Teresan-suho razkužilo.

Dobl se pri:

„HERMES“
ING. J. JANSKA
Krainburg
poleg hotela
„Stara pošta“

ESSIG

Fabrik C. Wenger, Klagenfurt

Inserirajte v našem listu!

Verlag und Druck: NS.-Gau-
verlag und Druckerei Kärnten,
GmbH., Klagenfurt. — Verlags-
leiter: Dr. Emil Heitjan (im
Wehrdienst). — Hauptschrift-
leiter: Friedrich Horstmann. —
Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1
gültig.

Gute Anlage
Ihrer Ersparnisse
verlangen Sie den kosten-
losen Anlage-Ratgeber
über feuerbegründliches
Bausparen und das Vermö-
gensparen bei der größten
und ältesten Bausparkasse
in den Donau-Alpenländern

WÜSTENROT
SALZBURG
MARKTSTÄDLEIN
SCHILLERSTRASSE 44

Nie aus Gewohnheit

die altbewährten
Venus-Präparate
(Togacreme - fettfrei - überfettet)
anwenden.
Nur wenn unbedingt nötig
sparsam auftragen -
so reicht die heute seltener
gewordene Dose lange Zeit
Durch die Rückgabe leerer Dosen an
ihre Fachgeschäfte wird auch hier
Kohlenklaus der Weg versperrt.
WALTER KOLBE & CO., STETTIN
Venus-Haus

Lichtspiele

Allgemeine Filmverhandlung G.m.b.H. - Zweigstelle Veldes

Assling

8. X. um 19 Uhr
9. X. um 16 und 19 Uhr
10. X. um 14.30, 17 und 19 Uhr
11. X. um 10 Uhr

Hab mich lieb

Für Jugendliche nicht zugelassen!

12. X. um 19 Uhr
13. X. um 19 Uhr
14. X. um 19 Uhr

Am seidenen Faden

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Domschale

9. X. um 19.30 Uhr
10. X. um 17 und 19.30 Uhr

Front-Theater

Für Jugendliche zugelassen!

13. X. um 19.30 Uhr
14. X. um 19.30 Uhr

Mann für Mann

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Krainburg

8. X. um 19 Uhr
9. X. um 16.30 und 19 Uhr
10. X. um 16.30 und 19 Uhr
11. X. um 19 Uhr

Der dunkle Tag

Für Jugendliche nicht zugelassen!

12. X. um 19 Uhr
13. X. um 16.30 und 19 Uhr
14. X. um 19 Uhr

Frau Sylvain

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Laak

8. X. um 19.15 Uhr
9. X. um 19.15 Uhr
10. X. um 16.30 und 19.15 Uhr
11. X. um 19.15 Uhr

Der große Schatten

Für Jugendliche nicht zugelassen!

12. X. um 19.15 Uhr
13. X. um 16.30 und 19.15 Uhr
14. X. um 19.15 Uhr

Einer zuviel an Bord

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Littai

9. X. um 19 Uhr
10. X. um 15 und 19 Uhr
11. X. um 19 Uhr

Meine Freundin Josefine

Für Jugendliche nicht zugelassen!

13. X. um 19 Uhr
14. X. um 19 Uhr

Zwischen den Eltern

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Miess

9. X. um 20 Uhr
10. X. um 16 und 20 Uhr

Die heimliche Gräfin

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Neumarkt

8. X. um 19 Uhr
9. X. um 19 Uhr
10. X. um 14, 16.30 und 19 Uhr
11. X. um 19 Uhr

Stimme des Herzens

Für Jugendliche nicht zugelassen!

13. X. um 19 Uhr
14. X. um 19 Uhr

Der Streit um den Knaben Jo

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Radmannsdorf

9. X. um 19.15 Uhr
10. X. um 16 und 19.15 Uhr

Der große Schatten

Für Jugendliche nicht zugelassen!

13. X. um 19.15 Uhr
14. X. um 19.15 Uhr

Flitterwochen

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Stein

8. X. um 19.30 Uhr
9. X. um 17 und 19.30 Uhr
10. X. um 17 und 19.30 Uhr
11. X. um 19.30 Uhr

Rembrandt

Für Jugendliche nicht zugelassen!

13. X. um 19.30 Uhr
14. X. um 19.30 Uhr

Der Kleinstadtpost

Für Jugendliche zugelassen!

St. Veit

9. X. um 19 Uhr
10. X. um 16 und 19 Uhr

7 Jahre Glück

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Schwarzenbach

9. X. um 20 Uhr
10. X. um 16 und 20 Uhr

Was eine Frau im Frühling träumt

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Veldes

8. X. um 19.15 Uhr
9. X. um 16.45 und 19.15 Uhr
10. X. um 14.30, 16.45 und 19.15 Uhr
11. X. um 19.15 Uhr

Wir machen Musik

Für Jugendliche nicht zugelassen!

12. X. um 19.15 Uhr
13. X. um 19.15 Uhr
14. X. um 19.15 Uhr

Ein Mädchen geht an Land

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Wart

9. X. um 16 und 18.30 Uhr
10. X. um 14, 16 und 18.30 Uhr

Diesel

Für Jugendliche zugelassen!

Wocheninertal

9. X. um 13.30 und 19 Uhr
10. X. um 15.30 Uhr

Himmelhunde

Für Jugendliche zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

MAIIOGLASI

Služba dobi

Vajenca, ki ga veseli mizarstva obrt, sprejemem takoj. Pogoji po dogovoru. Scheitna Anton, Swille 82, Post Flödnig. 1139-1

Deklica 15 let z znanjem nemščine in Pflichtenjahrom, se želi izučiti v trgovini z mešanim blagom. Cenjene ponudbe na Maria Smolej, Aßling II, Almweg 1. 1152-1

Strojno-ključavničarskega vajenca, ki ima veselje do samostojnega dela na strojih, takoj sprejemem. Franz Kremser, Maschinenbau, St. Veit-Save. 1154-1

Gospodinska pomočnica, starica, krepka — dobi v Krainburgu takoj stalno mesto. Pogoji: pomoč bolniku. Vsa oskrba v hiši. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 1163-1.

Vajenca za štetarsko obrt — sprejemem. Predstaviti osebo. Sprejemem tudi žensko ali moško delovno moč, ki je vajena te stroke. — Karl Zaiz, Wirtze 4, Zwischenwässern, Büstenbinder. 1160-1

Vajenca, starega 14 do 15 let za kleparsko obrt sprejme Lebar Rockus, Spengleitei, Wart 175. 1163-1

Kovaškega vajenca takoj sprejemem. Vsa oskrba v hiši. Anton Bukovnik, kovač, Ob. Seeland. 1169-1

Službe išče

15 letna deklica, večja nemščine, s 3 rezr. Hauptschule, se želi izučiti v trgovini z meš. blagom. V vpoštev pridajo samo trgovine v prometnem kraju in v mestih. Dopise na K. B. Krainburg pod „Maria“ 1144-2.

Zelim nadaljevati učenje krojaške obrti kje na Spodnjem Stajerskem in kjer bi bila cela oskrba itd. v hiši. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod značko „Weternik“. 5585-2

Sobo s posebnim vzhodom — ali sobo s kuhinjo, išče samostojna gospa v Krainburgu za takoj. Ponudbe na K. Bote Krainburg pod 1164-4.

Ponudim dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Prodajam dobro ohranjeno harmoniko za RM 250. Jagoditz, Gotlieb, Breg 6, Kommenda. 1148-6

Zamenjam vijak

za sadno prešo, močan, s kompl. vrtilno glavo, ev. ga tudi prodam. Tscharman Lorenz, Jauerburg 26. 1140-6

Prodajam štedilnik za vzhodni - levi. Josef Jauch, Naklas 2. 1142-6

Prodajam čistilnik za žito „pajti“, znamke „Kremzar“. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1184-6.

Ključavničarju ali kovaču prodam majhen reskalni stroj z delilno glavo in shaping 350 mm oba starejša modela toda v uporabnem stanju. Franz Kremser, St. Veit-Save. 1155-6

Kupim čevljarski stroj za prebijanje zgornjega usnja na elektr. pogon v dobrem stanju, po možnosti z motorjem, kakor tudi levoročni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Stancmašina“ 1117-7

Hišni telefon (dva aparata) takoj kupim. — Cenjene ponudbe na Fr. Kremser, Maschinenbau, St. Veit-Save. 1156-7

Kupim brzoparilnik od 80 do 120 l, lahko tudi rabljen. Poleg denarja dam tudi kot zamenjavo fine, suhe češnjave deske za mizarstvo. Ponudbe pošlji pod „Ugodnost“ št. 1159-7 na K. B. Krainburg. 1159-7

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Kupim dobro o

hranjeno damsko kolo in gravirni stroj s ploščami. Josef Dugami, Aßling, Veldeserstraße 81. 1150-7

Kupim globok otroški voziček. Ponudbe na K. Bote Krainburg pod „Ugodna prodaja“ številka 1151-7.

Kupim dobro ohranjeno globok otroški voziček. — Ponudbe na Antonia Cigole, Ob. Gamling 22 pri St. Veit-Save. 1161-7

Nov ali star, dobro ohranjen pisalni stroj, kupim. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Nujno“ št. 1171-7.

Zarnico za višinsko sonce, komplet ali samo, kupim. Ponudbe na K. B. Krainburg, pod 1174-7.

Smrekove storže vagonke množine od vseh pozastaj Gorenjske kupim po najvišji dnevni ceni. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Storži“ 1176-7.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Dobro ohranjen globok otroški voziček zamenjam za damsko kolo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1172-15.

Nove črne

„Reithose“ zamenjam za „pumparice“. Naslov pri Krainburg pod št. 1153-15

Dopisi

24 letni, osamljen mladenič, išče znanja z gospodično, katera bi si ravnatoke želela v moji družbi krajšati dolge jesenske večere. Slika, ki se diskretno vrne, zaželena. — Dopise na K. B. Krainburg pod „Hrepenim po ljubezni“, št. 1149-20.

32 letno razočarano dekle v ljubezni se želi spoznati z 30 do 45 letnim gospodom z resnimi nameni, ki jo hoče osrečiti. — Ponudbe s sliko pod diskretno ceno. Dopise pošlji na K. B. pod šifro „Pridna gospodinja“, 5590-20

Vdova, dobro ohranjena, stara okrog 50 let, s kompletnim stanovanjem, ter modernim novim pohištvo, več isoš RM, premoženja. Radi samote in nepoznanstva želim sebi enakega sooproga z dobrim in mirnim značajem. Državni uradniki ali boljše situirani gospodje, prosim naj se oglasijo. Samo resne ponudbe s sliko, katera se diskretno vrne, tajnost zajemam. Prosim na K. B. Krainburg pod značko „Srečen dom“. 5586-21

V nedeljo, dne 3. okt. sem zgubil iz Hülben do kolodvora Krainburg meštinasto taško (Messingtasche) od zapravljičke. Najditelja se prosi, da jo proti nagradi vrne na Hülben 70, pri Krainburgu. 1162-22

V trafiki Kuschlan v Krainburgu pozabljen denarnico z manjšo vsoto denarja dobi lastnik istotam. 1168-22

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

Razno

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata, konteninca itd za 4 m barhanta (pisan). Lastnik kloti naj se oglašuje proti vrnitvi barhanta pri Fr. Papler, Unter Wessnitz 8, kjer dobi svoj zavoj. 1160-29

V soboto v vlakcu ob 12.30 uri je bil od Krainburga do Jošta (postaja) zame-njan zavoj z vsebino klot, vata,